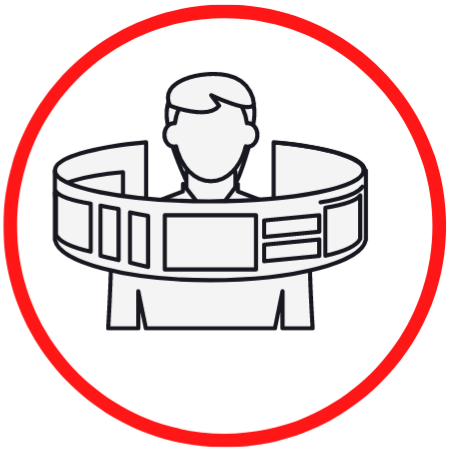

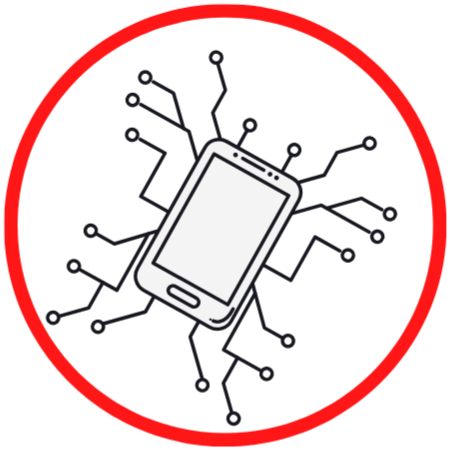

TECHNOLOGIA W EDUKACJI

BIULETYN METODYCZNY NR 15

W RAMACH PROGRAMU TEK- TECHNOLOGIA EDUKACJA KOMUNIKACJA

POWIATOWY OŚRODEK DOSKONALENIA NAUCZYCIELI I DORADZTWA METODYCZNEGO W PABIANICACH

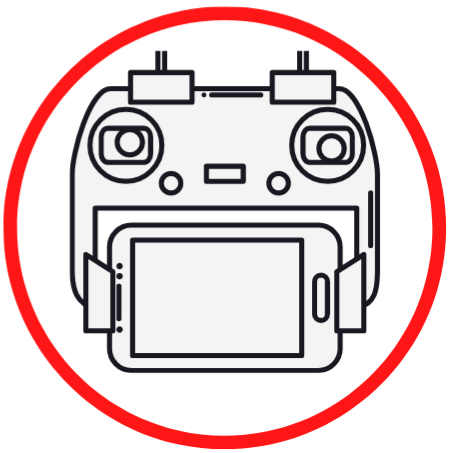

Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli
i Doradztwa Metodycznego w Pabianicach

Pabianice 95-200, ul. Kazimierza 8, tel. (42) 215-42-42, 503 734 405, fax: (42) 215-04-31, e-mail: podn@podn-pabianice.pl, www.podn-pabianice.p

Redakcja:
Krzysztof Muszyński

Projekt okładki:
Dorota Lauer Tomecka

Autorzy artykułów:
Joanna Streit-Wlaźlak
Anna Starzyńska-Kloze
Katarzyna Karpowicz-Krupińska
Renata Nowak
Beata Waliszewska

Druk:
Powiatowy Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli
i Doradztwa Metodycznego w Pabianicach
ul. Kazimierza 8, 95-200 Pabianice

Pabianice, 2021

Spis treści

1. Wstęp 2
2. Siła relacji w codzienności. 3
3. Szkolenia w ramach programu TEK 6
4. Wykorzystanie technologii w prowadzonych działaniach edukacyjnych 9
5. Biologia „W SIECI” 11
6. Canva 13
7. Projekt eTwinning środkiem na przełamanie szkolnej rutyny 22
8. Szczepionka na pandemię cyberświata 25
9. Praktyczne porady oraz inspirujące scenariusze zajęć w nauczaniu zdalnym 27

1. Wstęp

Joanna Streit-Wlaźlak

2. Siła relacji w codzienności.

W codziennym życiu, a już zwłaszcza w czasach pandemii warto w szczególny sposób dbać o siebie nawzajem. Jakość relacji, które nawiązujemy w szkole, w pracy i we własnych rodzinach ma tu decydujące znaczenie. To od nas wszystkich zależy, do jakiej rzeczywistości i w jakiej kondycji psychicznej wrócimy po pandemii, czego się nauczymy o sobie nawzajem w tym niełatwym okresie naszego życia**.** Dlatego **dużo bardziej niż o kompetencje cyfrowe powinniśmy w tym czasie zadbać o kompetencje społeczne.** Zadbajmy o siebie nawzajem, bądźmy dla siebie wyrozumiali, zatroszczmy się o właściwy rytm dnia, ruch na świeżym powietrzu, pilnujmy czasu wieczornego bez Internetu, szukajmy wspólnych zainteresowań i pasji.

Poświęćmy więcej czasu na obserwowanie siebie, słuchanie i rozmowy, nie skupiajmy uwagi na zakazach, wymaganiach, czy kontrolowaniu, które nigdy nie zastąpią dobrej i opartej na zrozumieniu oraz zaufaniu relacji z drugim człowiekiem. Relacji nie buduje się przecież na strachu, możliwe jest to tylko do zrealizowania w poczuciu bezwarunkowej akceptacji i bezpieczeństwa.

Pamiętajmy, że nasz przykład, czy to w szkole, czy w pracy, czy w domu jest w tym niezastąpiony!

Aby relacje w naszych miejscach pracy, szkołach, domach były jak najlepsze warto wiedzieć, jak wzajemnie się wspierać, jak wspierać uczniów na każdym etapie ich rozwoju, jak właściwie rozpoznawać potrzeby własne i innych. Zachęcam do zapoznania się z ciekawymi pozycjami książek dla „ dużych i małych", które mogą nam w tym pomóc.

1. Carnegie Dale & Associates „Słuchaj! Sztuka skutecznej komunikacji"

Autor udowadnia na własnym przykładzie, że można stać się lepszym człowiekiem, szczęśliwszym, bardziej świadomym, a równocześnie sprawiać, aby ludzie dookoła również dobrze się z nami czuli. A wszystko zaczyna się od umiejętności słuchania drugiego człowieka. Jednak, aby prawdziwie zmienić swoje życie na lepsze, nie wystarczy tylko słuchać. Trzeba dotrzeć do istoty słuchania. Dzięki tej książce zrozumiemy zasady komunikowania się. Dowiemy się, jakie przeszkody po stronie nadawcy
i odbiorcy utrudniają odpowiednie zrozumienie siebie nawzajem. Prędko się zorientujemy, że kluczowe znaczenie ma opanowanie sztuki słuchania i że można się jej nauczyć. Nauczymy się kontrolować złość i inne emocje podczas rozmowy i w ten sposób unikać eskalacji konfliktu. Dowiemy się, jak słuchać, aby druga osoba czuła się wysłuchana.

2. **Jesper Juul, Monika Oien „Przestrzeń dla rodziny"**

Wszystkie książki Jespera Juula cieszą się ogromną popularnością. Dlaczego? Bo w zakręconym świecie, w którym wszyscy się ścigają i mamy pokusę kontrolować wszystko i wszystkich, Juul przypomina o tym, że możliwe jest normalne dzieciństwo. Zwraca uwagę na to, że nie ma idealnego modelu rodziny. To, co rodzice nazywają wychowaniem, nie przynosi żadnego efektu wychowawczego. Ich słowa wpadają dzieciom jednym uchem, a wypadają drugim. Dzieci nie robią tego, co im mówimy, one robią to, co my robimy.

3. **Thomas Gordon „Wychowanie bez porażek"**

Gordon poleca skupić się nie na mówieniu do dzieci, ale na czynnym słuchaniu. Dzięki takiej metodzie komunikacji nie ma wygranych i przegranych (jak to często ma miejsce np. w kłótniach dzieci
i rodziców).Czasem czynne słuchanie tylko pomaga dziecku zaakceptować sytuację, gdy wie, że nie może jej zmienić. Czynne słuchanie pomaga dziecku dać wyraz uczuciom związanym z pewną sytuacją, uwolnić się od nich, odczuć, że jest się przez kogoś akceptowanym, pomimo, że przeżywa się te uczucia.

4. **Dan Kindlon, Michael Thompson „Sposób na Kaina. Jak chronić życie emocjonalne chłopców"**

Autorzy, należący do grona najlepszych amerykańskich psychologów dziecięcych, dzielą się z nami swoim ogromnym doświadczeniem w pracy z chłopcami i ich rodzinami. To obowiązkowa pozycja dla osób, które mają syna, ale (moim zdaniem) również dla wszystkich mężczyzn. Kindlon i Thompson odpowiadają na pytanie „Czego chłopcy potrzebują, a nie dostają". Rozprawiają się z mitem silnego mężczyzny, który nie posiada emocji oraz innymi przestarzałymi teoriami.

5. **Mary Pipher „Ocalić Ofelię"**

To odpowiednik „Sposobu na Kaina" dla rodziców mających córki. Dla wszystkich tych, którzy byli przekonani, że dziewczynki łatwiej wychować :-) Autorką jest pani psycholog klinicysta, która

jako terapeutka zidentyfikowała powody, dla których sympatyczne małe dziewczynki przeistaczają się podczas dojrzewania w zamknięte w sobie, zbuntowane, a czasem i agresywne istoty. Lektura tej książki może uchronić rodziny od wielu dramatycznym przeżyć, a córkom pozwoli pewniej wkroczyć w dojrzałe życie.

6. **Dean Burnett „Dlaczego rodzice tak Cię wkurzają i co z tym robić?"**

Książka dla uczniów, by mogli zrozumieć co dzieje się z ich rodzicami: dlaczego mają obsesję na punkcie porządku, smartfona i dlaczego nic ciągle nie rozumieją? Nastolatki często nie wiedzą, co motywuje ich rodziców do takiego, a nie innego zachowania. Dlaczego nie mogą dogadać się z mamą lub tatą? Neurobiolog światowej sławy, Dean Burnett, postara się odpowiedzieć w sposób przejrzysty i humorystyczny na tego typu pytania w swojej publikacji.

7. **Anna Sarnacka-Smith „Siła różnic w zespole. Jak indywidualne potrzeby i motywacje przekuć na wartość i wspólny cel."**

Autorka analizuje, co się dzieje między ludźmi, z ludźmi i wśród ludzi w miejscu pracy. Wskazuje, co pozytywnie wpływa na efektywność zespołu, ale też co prowadzi do frustracji i wypalenia. Pokazuje nie tylko, jak pogodzić szefa z pracownikami, ale jak w myśleniu o pracy i swoim życiu czują się kobiety i mężczyźni oraz jak w tej kwestii znaleźć porozumienie. Książka nie jest manifestem przeciwko którejś ze stron, ale próbą znalezienia rozwiązania dobrego dla obu stron, wskazując na fakt, że gdzie jest porozumienie, tam jest siła! A do tego potrzebne jest lepsze zrozumienie siebie nawzajem. Co ważne, książka nie jest zbiorem subiektywnych przemyśleń autorki, lecz bazuje na wynikach badania opinii, przeprowadzonego na grupie pracujących kobiet i mężczyzn w Polsce.

Anna Starzyńska-Kloze

3. Szkolenia w ramach programu TEK

W ramach programu Tek odbyły się min. szkolenia dotyczące zdalnego nauczania w wychowaniu przedszkolnym, edukacji wczesnoszkolnej. Temat jest bardzo trudny, aczkolwiek teraz już nie nowy. Nadal pozostaje dużo niejasności. Nauczyciele, rodzice i dzieci są zmęczeni taką formą pracy. Niestety narzekanie nie zmieni niczego. Trzeba poszukać rozwiązań najlepszych jakie w takich warunkach jest możliwe.

Lekcje, spotkania zdalne mają swoje zalety i wady w zależności do etapu kształcenia. Jedną niewątpliwe największa zaletą takiej nauki jest podniesienie na bardzo wysoki poziom kompetencji cyfrowych. W zależności od rozwoju osobowości dziecka, nauczanie w domu, jest bardziej akceptowane przez dzieci, młodzież z problemami adaptacyjnymi, z nieśmiałością, wycofaniem (ale zdarzają się sytuacje, że te kłopoty jeszcze się pogłębiają), ponieważ nie muszą występować przed całą klasą, nie muszą prezentować swojej osoby, mogą ukryć się za monitorem, avatarem itp. Niestety nauczanie zdalne ma więcej wad. Podstawową jest brak bezpośredniego kontaktu z rówieśnikami, co zaburza rozwój kompetencji społecznych, co w rozwoju dziecka ma ogromny wpływ.

Edukacja zdalna może odbywać w dwojaki sposób. **Nauczanie synchroniczne** – gdy nauczanie odbywa się przy jednoczesnym udziale wszystkich uczniów, najczęściej na platformie internetowej. W nauczaniu synchronicznym możliwa i najważniejsza jest interakcja uczniów w jednym czasie. **Nauczanie asynchroniczne** – gdy uczniowie otrzymają materiały do nauki i uczą się samotnie. Przeważnie jest ono utożsamiane z przekazywaniem uczniom materiałów i zadawaniu im pracy domowej. Oba te sposoby mogą być łączone w zależności od możliwości placówki i tematu zajęć. Niewskazane jest, aby przyjąć tylko formę synchroniczną, ze względu na utratę sensu nauki jako relacji.

W przypadku wychowania przedszkolnego problem jest o wiele bardziej złożony, ponieważ poza grupą sześciolatków, placówka sprawuje przede wszystkim funkcję opiekuńczą i nie ma możliwości użyć argumentu obowiązku edukacyjnego. Na tym etapie podstawą jest edukacja rodziców i ich wsparcie. W zależność od nastawienia, kompetencji nauczycieli rodzice mogą być sprzymierzeńcem lub wrogiem. Rola rodziców w grupach 3-5 latków jest kluczowa, ponieważ bez ich wsparcia i zrozumienia nie ma możliwości przekazywania dzieciom informacji oraz rozwijania umiejętności. Dużą rolę odgrywa planowanie procesu edukacyjnego. Należy pamiętać o cechach rozwojowych dzieci w poszczególnych przedziałach wiekowych i wpływu ciągłego korzystania z komputerów, telefonów, itp.

Najważniejszą sprawą w edukacji zdalnej jest planowanie. Bardzo jasno muszą zostać określone zasady pracy w domu. Aby zaangażowanie dzieci i rodziców było satysfakcjonujące wszystkich, muszą oni dokładnie rozumieć sens działań. W tym trudnym procesie warto pomyśleć i położyć nacisk na uświadomienie uczniom, że uczą się dla siebie, że stopnie nie są odzwierciedleniem wiedzy i umiejętności. To też dobry moment, aby położyć nacisk na

rozwijanie talentów i zainteresowań dzieci i młodzieży, ponieważ w życiu, to jest motorem do działania.

Formą, która może wciągnąć rodziców we wspólny, świadomy proces rozwoju dziecka i tworzenia dobrych relacji jest wspólnie spędzony czas online, innym niż zajęcia przedszkolne czy lekcje online:

- Wspólne czytanie
- Bajki czytane przez rodziców
- Filmy, przestawienia teatralne
- Dzień pokazowy
- Itp..

Podstawą jest pedagogizacja rodziców. Najważniejsze są relacje nauczyciel – uczeń, nauczyciel – rodzic.

Elementem, który budzi mnóstwo niejasności jest podstawa programowa.
Trudno sobie wyobrazić możliwość pełnej realizacji podstawy programowej poprzez zdalne nauczanie. Nie mamy podstawy programowej dostosowanej do nauczania zdalnego. Tym bardziej nikt o tym nie myślał na poziomie wychowania przedszkolnego. W organizowaniu edukacji zdalnej należy odrzucić założenie o konieczności realizacji całej podstawy programowej dla konkretnego etapu kształcenia. Przed przystąpieniem do pracy potrzebne jest właściwe dobranie treści i ustalenie nowych celów oraz priorytetów w zakresie programu nauczania. Ważne, aby wymagania stawiane przed dziećmi w tych nowych warunkach, były realne do spełnienia i dopasowane do ich możliwości.

Bardzo ważną kwestią jest dobór odpowiednich narzędzi do prowadzenia lekcji. Z własnej praktyki wiem, że lekcje zdalne muszą być atrakcyjne, aby nie zmęczyć, nie zanudzić dziecka-ucznia, a jednak zatrzymać go przez jakiś czas przy komputerze, pokazując jego dobrą stronę.

Praca zdalna, to odpowiednia platforma internetowa. Zajęcia online można prowadzić używając: Teams, Zoom, Skype, Messenger, WhatsApp, grupy FB, Classroom, ClassDojo, różnego rodzaju programów do nagrywania lekcji.

Wybieramy narzędzie dogodne dla wszystkichw placówce. Aby urozmaicić lekcje warto skorzystać z Canvy (tworzenie prezentacji), Genially(prezentacje, animacje), Wordwall (zadania interaktywnekażda edukacja), e-podręcznik, khanacademy, e-book, multibooki, flipbooki, gov.pl, LearningApps.org, You tube(np. zajęcia plastyczno-techniczne).

Czego nie warto robić?

Edukacja zdalna w przedszkolu i w szkole nie powinna:

- ograniczać się do zaleceń i zadań do realizacji przez dziecko
- ograniczyć działań do wysyłania linków i pomocy do drukowania
- rozliczać dzieci i ich rodziców z realizacji zadań

- zalecać wykonywania działań wymagających specjalistycznej wiedzy zarówno w zakresie edukacji jak i terapii.
- tworzyć dokumentacji poświadczającej brak trudności w realizacji podstawy programowej w formie zdalnej.

Myślę, że żyjemy w czasach, w których odważnie możemy przyznać, że jako nauczyciele nie zostaliśmy przygotowani do pracy zdalnej na najwyższym poziomie, a systemy w jakich działamy nie są dostosowane do potrzeb najmłodszych. Nie bójmy się przyznać, że zabrakło nam możliwości, umiejętności, sprzętu czy warunków do tego, by zrealizować to, co byłoby realizowane w normalnych warunkach.

Magdalena Głąbicka

nauczyciel wychowania przedszkolnego

4. Wykorzystanie technologii w prowadzonych działaniach edukacyjnych

Nowe technologie nieustannie i nieodwracalnie wkraczają do wszystkich aspektów naszego życia, a szczególnie technologia informacyjna i komunikacyjna. W dobie intensywnego rozwoju techniki komputer stał się niezbędnym narzędziem pracy, bez którego edukacja nie może się obejść. Współczesny nauczyciel musi znać podstawy obsługi komputera, wykazywać się umiejętnością korzystania z programów komputerowych oraz powinien wykorzystać go jako nowoczesny środek audiowizualny, multimedialne źródło informacji.

Będąc nauczycielem, który chce sprostać wymaganiom współczesności, w swojej codziennej pracy korzystam z zalet technologii informacyjnej a komputer jako jedno z podstawowych narzędzi. Stało się to poniekąd koniecznością ze względu na zaistniałą sytuację epidemiczną i w związku z nią czasowymi ograniczeniami działalności jednostek systemu oświaty.

Umiejętności zastosowania technologii informacyjnej w pracy nauczyciela doskonaliłam korzystając z oferty edukacyjnej Powiatowego Ośrodka Doskonalenia Nauczycieli i Doradztwa Metodycznego w Pabianicach. W bieżącym roku szkolnym realizowałam program edukacyjny TEK – Technologia Edukacja Komunikacja, dzięki któremu rozwinęłam swoje kompetencje w zakresie wykorzystania technologii w procesie edukacyjnym. Uczestniczyłam w różnych formach doskonalenia zawodowego z zakresu możliwości aplikacji ZOOM, Google Classroom oraz wirtualne klasy w nauczaniu na odległość. Ukończyłam kurs doskonalący poszerzający umiejętności wykorzystywania narzędzi Google (dysk, dokumenty, arkusze kalkulacyjne, prezentacje, Gmail) w codziennej pracy. Ogromną inspiracją okazał się dla mnie również warsztat metodyczny pokazujący krok po kroku, w jaki sposób korzystać z zasobu stron internetowych canva.com oraz genial.ly.

Wykorzystując technologie informacyjne opracowywałam dokumenty, karty pracy, pomoce dydaktyczne do zajęć, dekoracje do sali. Stworzyłam podpisy do kącików zainteresowań, dyplomy i podziękowania. Przygotowałam plakaty zachęcające do wzięcia udziału w lokalnych zbiórkach iakcjach charytatywnych. Za pomocą genial.ly wykonałam kalendarz adwentowy dla dzieci z całej placówki. Korzystając z aplikacji ZOOM zorganizowałam dla dzieci z mojej grupy przedszkolnej spotkanie online z autorką książek dla dzieci Bożeną Balcerek. Wzięłam udział w spotkaniach online rady pedagogicznej w czasie pandemii dzięki tej aplikacji. Możliwości canvy.com pozwoliły mi w szybki i estetyczny sposób przygotowywać materiały dla dzieci i rodziców w trakcie nauki zdalnej oraz pomoc dydaktyczną Dooble literowe. Na dysku Google utworzyłam konto dla

rodziców, gdzie umieszczałam informacje dla rodziców, zadania dla dzieci, nagrane przeze mnie filmiki. Kompresowałam je i zmieniałam format za pomocą programu VSCD Free Video Editor. Umieszczone tam również zostały filmy z udziałem dzieci z przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia, z zajęć otwartych o tematyce wartości zdrowego odżywiania się oraz podsumowujące konkursy realizowane w przedszkolu. Uczęszczałam w szkoleniach online dzięki aplikacji ZOOM, Microsoft Teams czy Google Meet. Natomiast za pomocą komunikatora Messenger utworzyłam i administruję grupę dla rodziców.

Wykorzystując w swojej pracy technologię informacyjną wzbogaciłam i podniosłam warsztat pracy własnej i przedszkola. Poszerzyłam swoją wiedzę i zdobyłam nowe doświadczenia. Poprzez zdalne nauczanie możliwe było realizowanie podstawy programowej. Wykonane przeze mnie materiały dydaktyczne okazały się atrakcyjną pomocą dydaktyczną. Podejmowane przeze mnie działania w zakresie wykorzystania w pracy technologii informacyjnej i komunikacyjnej wpłynęły na podniesienie jakości procesu dydaktyczno-wychowawczego przedszkola a przede wszystkim podniosły moje własne kompetencje niezbędne w pracy każdego nauczyciela.

Katarzyna Karpowicz-Krupińska

5. Biologia „W SIECI”

Planując proces dydaktyczny nauczyciel biologii musi przykładać dużą wagę do tego, aby sposób przekazywania treści uczniom był dla nich atrakcyjny i absorbujący, najlepiej, aby angażował ich wszystkie zmysły. Efektywność nauczania należy podnosić wykorzystując na wiele różnych sposobów TIK w edukacji. Żyjemy w świecie nowoczesnych technologii dlatego nie sposób wyobrazić sobie nauki bez użycia metod wymagających posługiwania się aplikacjami komputerowymi czy wyszukiwania i wykorzystywania informacji pochodzących z Internetu. Korzystanie z technologii cyfrowych wspiera aktywną postawę uczniów na lekcjach, a także kreatywność w realizacji celów osobistych i społecznych. Najlepszą sytuację stwarzamy wtedy, gdy wykorzystanie TIK zarówno przez nauczyciela, jak i przez uczniów, odbywa się w szkole i w domu. Realizacja tego zalecenia może odbywać się przez tworzenie e-portfolia zawierającego wybrane zagadnienia biologiczne. Nauczyciel musi przygotować materiały na lekcje i umieścić je np. na stronie internetowej szkoły, wirtualnym dysku lub blogu edukacyjnym. Uczniowie prowadzą elektroniczne zeszyty, w których opracowują problem, a efekty swojej pracy umieszczają w określonym miejscu w Internecie. Dzięki takiemu rozwiązaniu materiały oraz prace uczniów są zawsze dostępne zarówno w trakcie uczenia się, jak i podczas powtórek materiału.

Niezwykle ciekawym rozwiązaniem na zajęciach biologii może także okazać się stosowanie modelu odwróconej lekcji. Nauczyciel korzystając z technologii informacyjno-komunikacyjnych przygotowuje dla uczniów materiały do uczenia się w domu. Uczniowie korzystając z tych materiałów opracowują element lekcji, a zdobytą wiedzą dzielą się w klasie z pozostałym osobami. W ten sposób można realizować niemalże wszystkie treści objęte podstawą programową. Ideą tej metody jest to, że uczniowie w klasie wzajemnie się nauczają stosując rozmaite narzędzia TIK, wykonując zadania i eksperymenty czy prezentując wyniki obserwacji. Praca młodzieży oprócz tego, że umożliwia opanowanie funkcji nowych technik komputerowych, jest w dużej mierze zorientowana na praktyczne wykorzystanie wiedzy, a dzięki zadaniom wykonanym w domu na nabywanie umiejętności, a nie zdobywanie informacji.

W Internecie pojawia się coraz więcej stron, które udostępniają otwarte zasoby edukacyjne, ułatwiając w ten sposób dotarcie do wielu ciekawych treści. Przydatna w nauczaniu biologii jest platforma Learning Apps służąca do tworzenia narzędzi, gier i zabaw edukacyjnych. Z jej pomocą można przygotować dla uczniów quizy, krzyżówki, tabele, mapy ilustracje czy filmy. Warto wspomnieć, że można także korzystać z gotowych zasobów przygotowanych i opublikowanych przez innych uczestników. W kategorii biologia dostępnych jest ponad dwadzieścia podkategorii przeznaczonych dla różnych poziomów wiekowych. Nauczyciele przyrody oraz biologii w młodszych klasach szkoły podstawowej mogą także

wykorzystać na swoich lekcjach platformę edukacyjną Eduelo, gdzie dostępne są quizy interaktywne oraz filmy edukacyjne dla uczniów. Platforma ta daje uczniom możliwość powtórki materiału przerobionego na lekcjach, zapewnia motywację poprzez system wirtualnych nagród, pojedynki na wiedzę z kolegami oraz udział w ogólnopolskich konkursach wiedzy.

Planując proces dydaktyczny należy uwzględnić fakt, iż użycie technologii informacyjno-komunikacyjnej na zajęciach zwiększa szanse osiągnięcia celów przez uczniów, dlatego starajmy się w swojej pracy jak najczęściej korzystać z nowoczesnych rozwiązań i zaznajamiać z nimi naszych podopiecznych.

Beata Waliszewska
certyfikowany trener TUS, terapeuta ręki, oligofrenopedagog, terapeuta dzieci i młodzieży z autyzmem i zespołem Aspergera, terapeuta pedagogiczny, nauczyciel edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej

6. Canva

Niezbędnym programem w trakcie zdalnego nauczania okazał się program CANVA. Jest to darmowy program do tworzenia grafiki. Jest intuicyjny, przejrzysty i banalny w obsłudze, nawet dla osób, które nie mają doświadczenia w pracy z komputerem i przeróżnymi programami. W programie znajduje się ogromna ilość szablonów, czcionek, zdjęć i propozycji, którymi można się zainspirować. Aplikacja zawiera bibliotekę, w której udostępniane są obrazy, grafiki, gotowe propozycje. Zdecydowanie każdy znajdzie w tym programie coś dla siebie.

Witrynę można wykorzystać do tworzenia wizytówek, CV, certyfikatów, świadectw, zaproszeń, kolaży ze zdjęć, ulotek, plakatów, projektów, prezentacji, animacji.

Osobiście wykorzystuje ten program w swojej pracy do tworzenia kart pracy dla uczniów na zajęcia rewalidacyjne oraz konstruowania broszur profilaktycznych dla uczniów, aby kształtować ich świadomość o zdrowym stylu życiu, informować o negatywnych skutkach korzystania z używek. Uważam, że prezentacje wykonywane w CANVIE są przejrzyste, czytelne i przyciągające uwagę czytelnika. Zdecydowanie polecam, warto skorzystać!

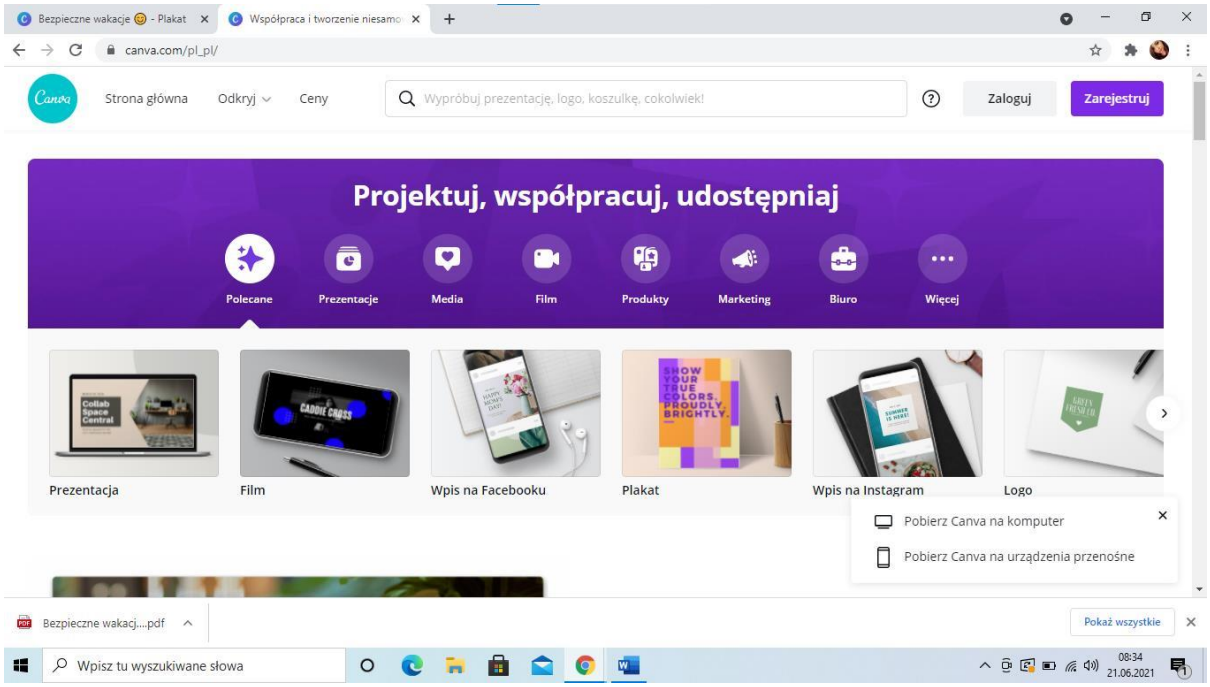

Aby rozpocząć swoje działania w programie Canva należy wpisać w przeglądarkę adres strony – canva.com Nie trzeba się logować ani rejestrować na stronie, żeby móc tworzyć!

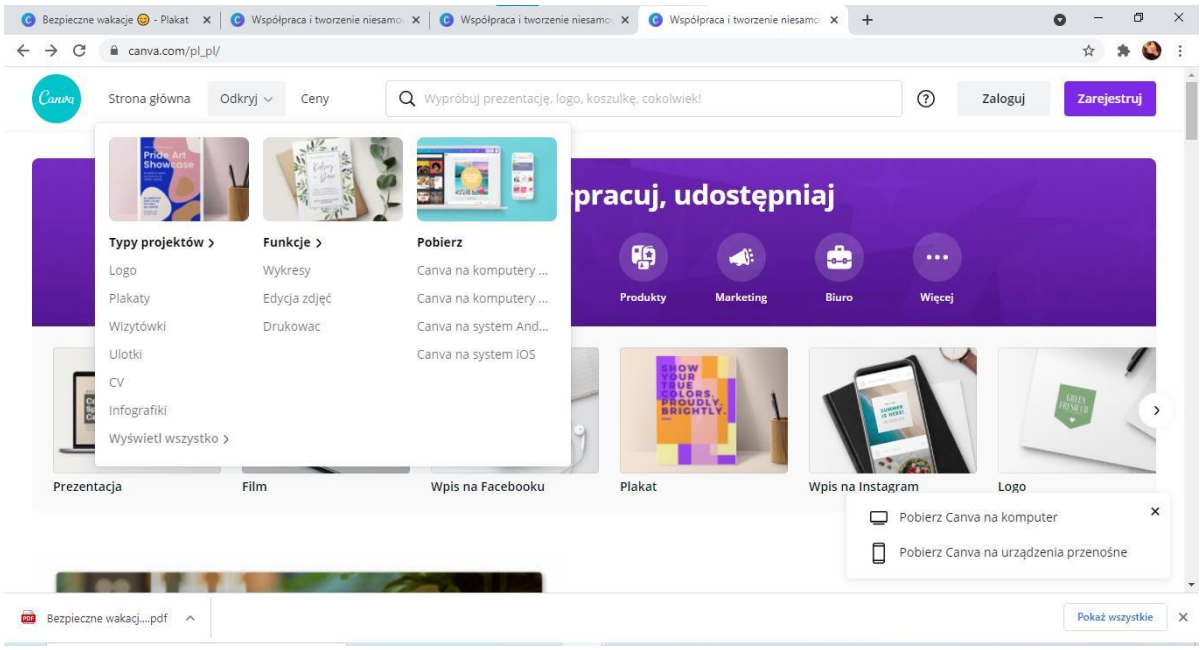

Następnie, aby rozpocząć pracę należy w prawym górnym rogu nakierować myszkę na napis – „odkryj" rozwinie nam się wtedy większy zakres możliwości – zwracamy uwagę na pierwszą kolumnę i kierujemy kursor na opcję – „wyświetl wszystko

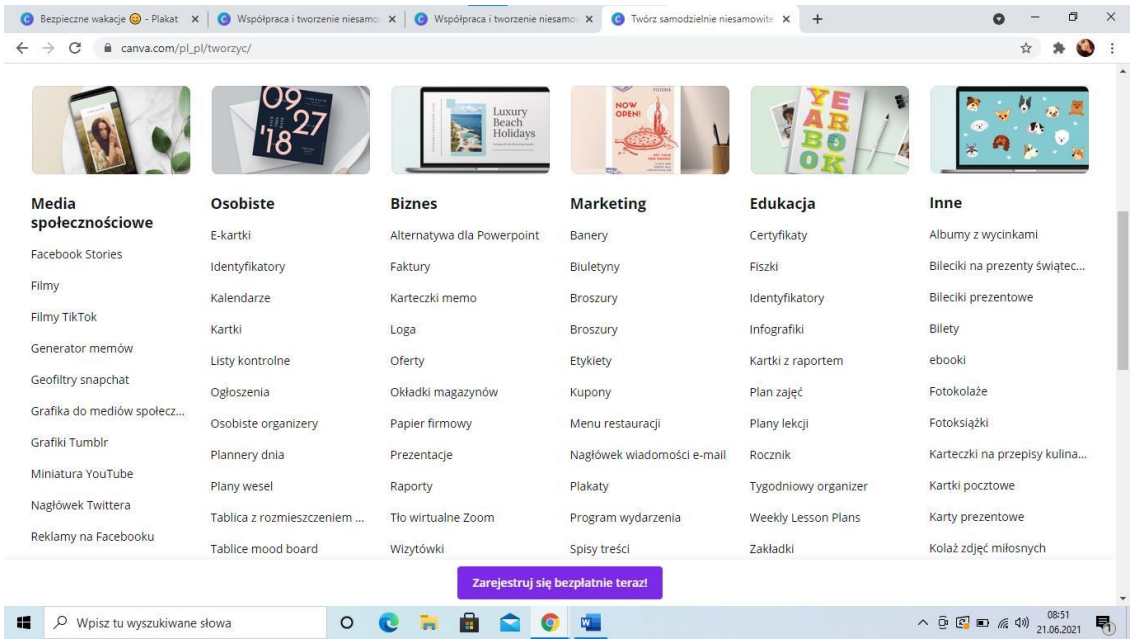

I w tym momencie Canva prezentuje nam swój ogrom możliwości pogrubioną czcionką na samej górze pod obrazkami mamy podaną bardziej ogólną nazwę grupy w której możemy znaleźć szczegółowy zakres działania. Skupimy się na tworzeniu plakatu, jeśli jednak jesteśmy zainteresowani stworzeniem czegoś innego, klikamy kursorem w odpowiednie miejsce.

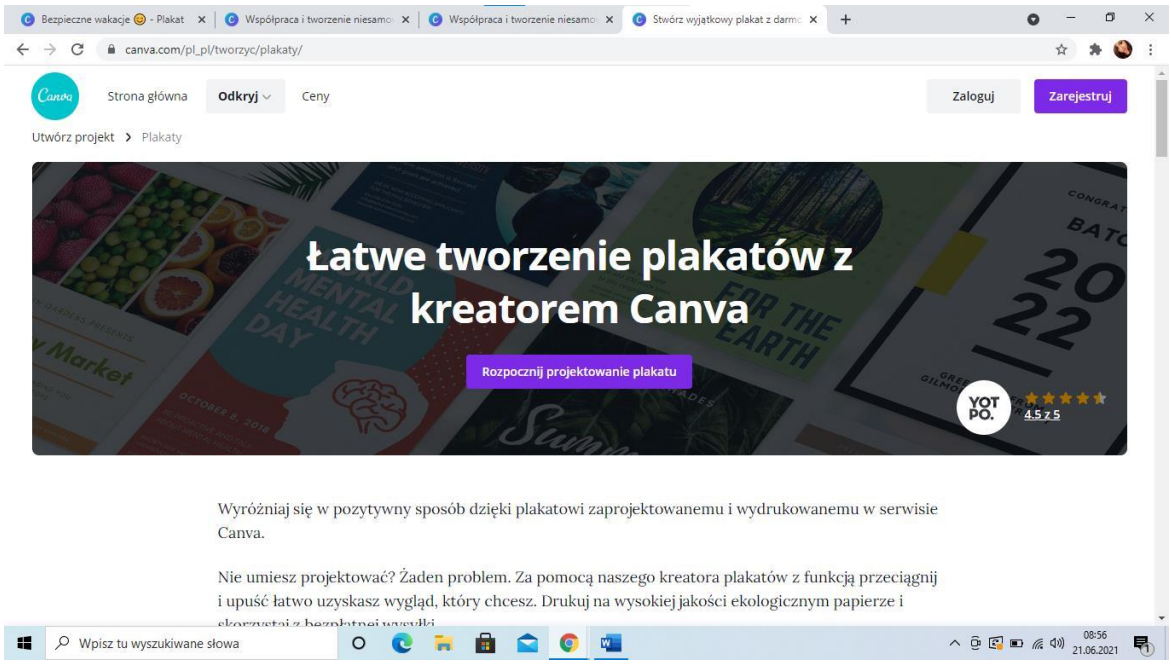

Na ekranie pojawi nam się obraz z następującą treścią. Należy kliknąć opcję: „Rozpocznij projektowanie plakatu”. Jeśli zjedziemy kursorem w dół strony – mamy opisaną funkcjonalność tworzenia plakatu.

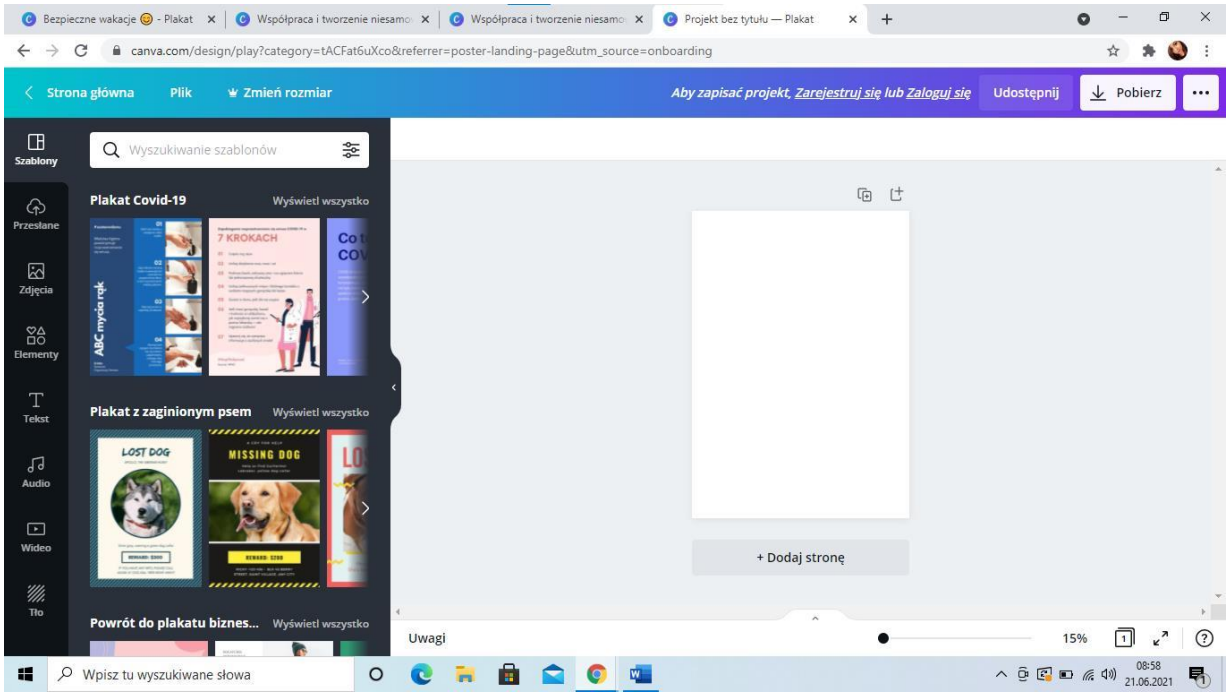

Po kliknięciu w opcję: „rozpocznij projektowanie plakatu”, wyskoczy nam następujący obraz. Po lewej stronie mamy różne funkcje niezbędne do tworzenia naszego dzieła. Możemy skorzystać z gotowego szablonu i po sprawie, bądź stworzyć coś własnego. W opcji wyszukiwanie szablonów możemy wpisać zakres swoich zainteresowań.

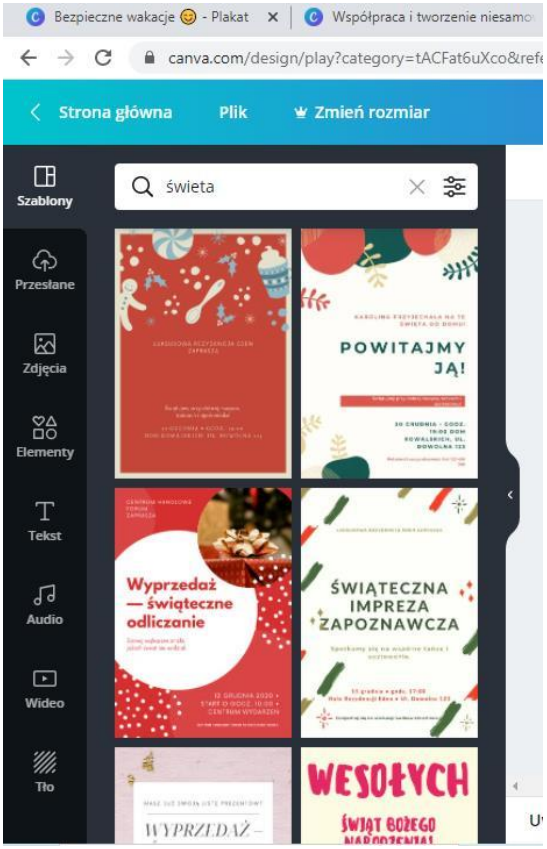

W drugiej opcji dostępnej po lewej stronie – PRZESŁANE – jest ona nie dostępna dla użytkowników niezalogowanych w serwisie.

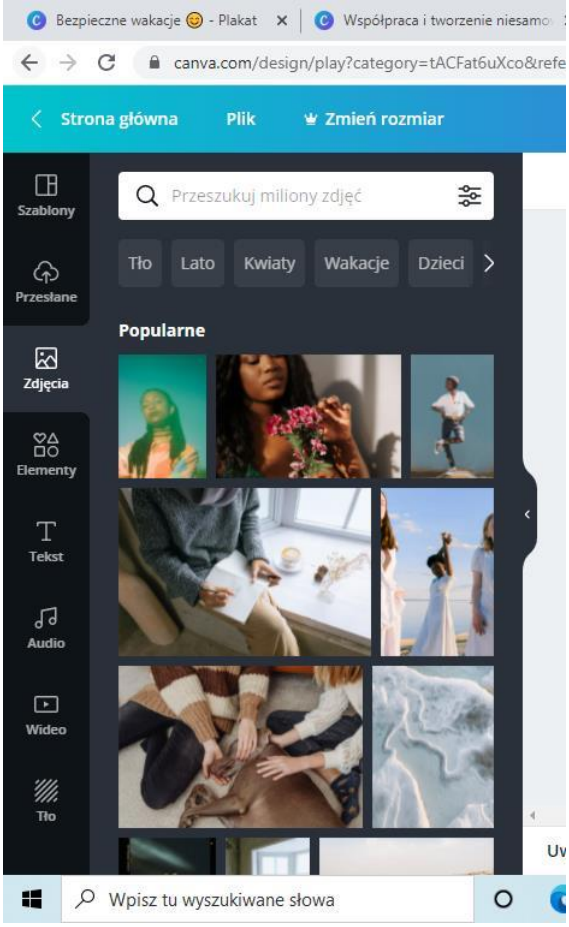

Kolejny dostęp wariant niezbędny przy tworzeniu to zdjęcia. Jak podaje serwis canva jest ich dostępnych ogromna ilość, wydaje mi się, że każdy znajdzie coś dla siebie. Niektóre z nich są płatne – PRO, niektóre darmowe – mają również swoje oznaczenie. Jeśli interesuje nas konkretna kategoria obrazów, ponownie wpisujemy w przeglądarkę zdjęć dostępną na szarym tle swoje zainteresowania i pojawią nam się związane z tym ilustracje.

Wariant – elementy – jak sama nazwa wskazuje są to elementy, które możemy dodać do swojego plakatu.

Opcja – tekst – po naciśnięciu kursorem na dodanie tekstu do plakatu możemy zdecydować czy skorzystamy z gotowych napisów dostępnych w serwisie czy jednak zdecydujemy się na własny tekst. Klikamy kursorem na to co nas konkretnie interesuje. Po dodaniu przeniesie się to na nasz plakat, wtedy jesteśmy w stanie napisać to co nas interesuje oraz dokonać edycji – pogrubić, zmienić kolor, czy zwiększyć wielkość czcionki.

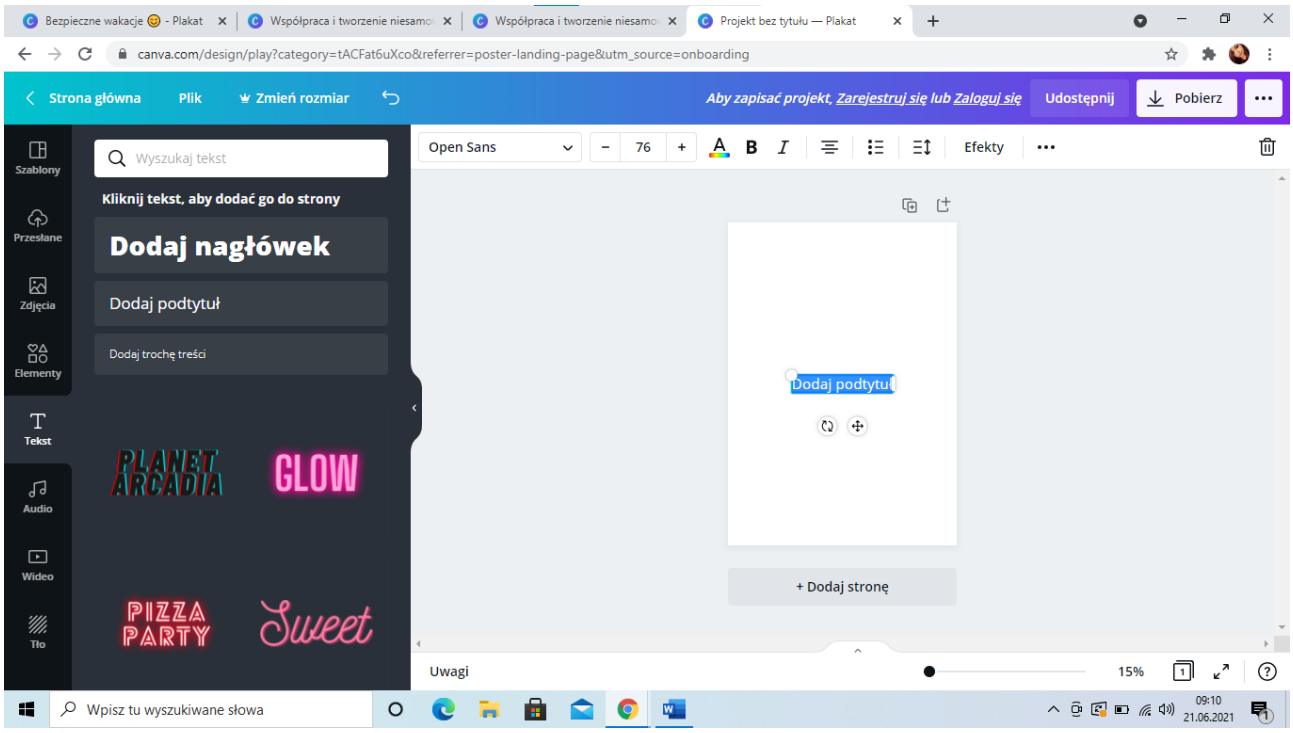

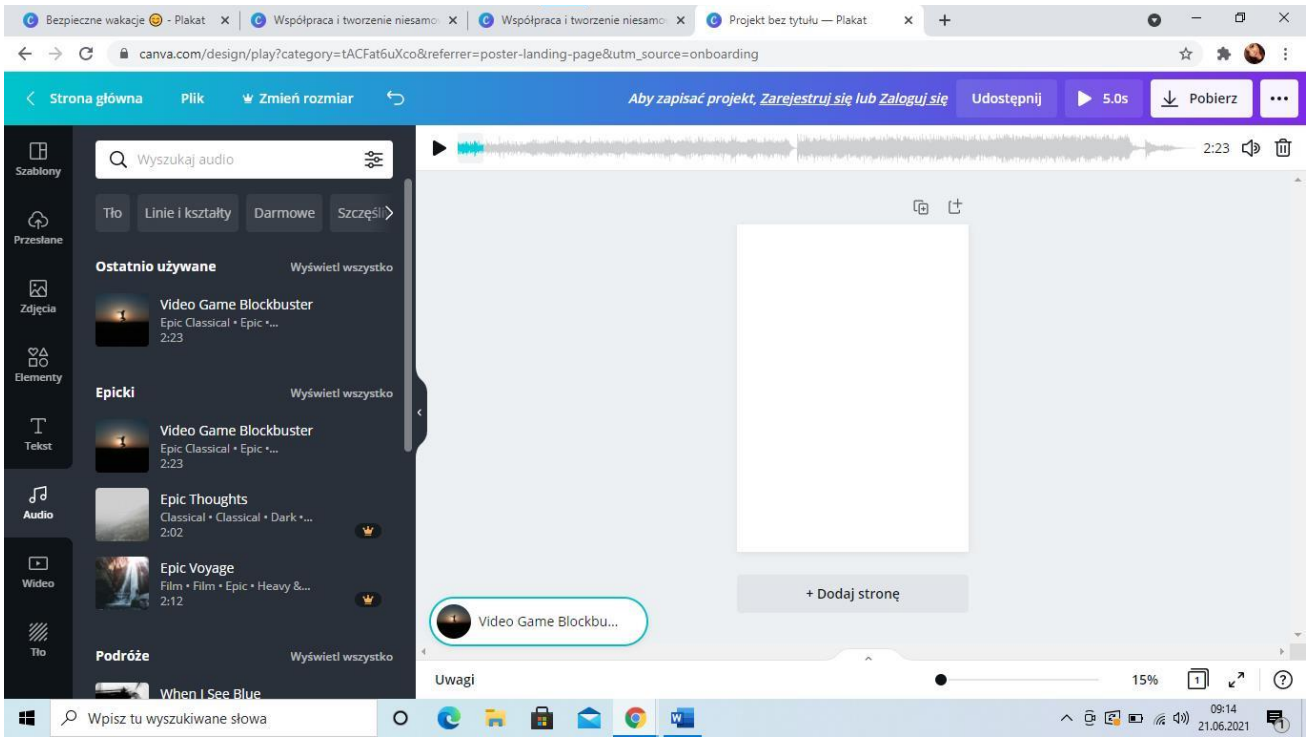

Opcja AUDIO – do swojego plakatu możemy dodać muzykę, aby bardziej przyciągnąć uwagę czytelnika. Po wybraniu utworu i zatwierdzeniu go kursorem (można wyszukać spośród miliona swoją piosenkę w wyszukiwarce) nad plakatem wyświetli plik z muzyką.

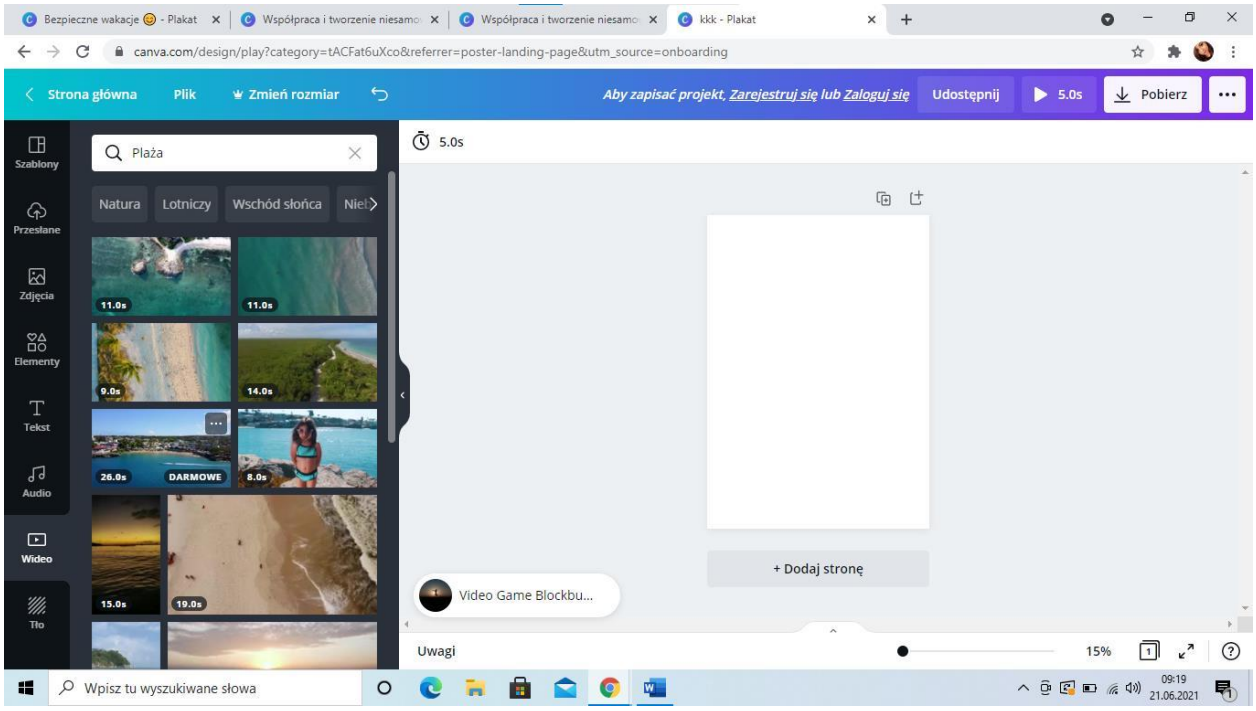

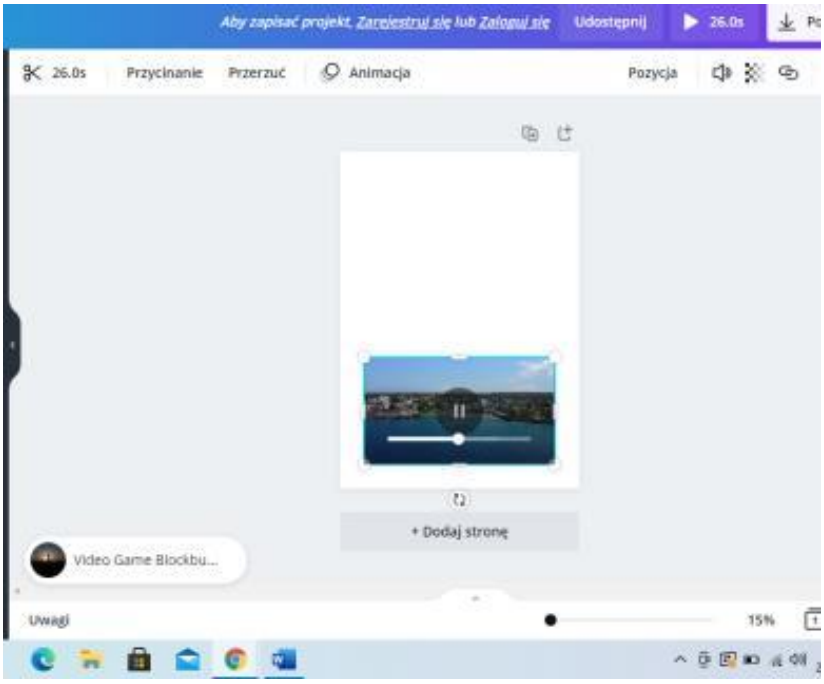

Opcja – VIDEO – dostępna jest możliwość dodania do plakatu pliku z filmem. W wyszukiwarce możemy sobie znaleźć swój obszar zainteresowań. Po zatwierdzeniu wyboru kursorem plik znajdzie się na plakacie. Plik można w każdym momencie przenieść w wybrane przez siebie miejsce na plakacie za pomocą myszki.

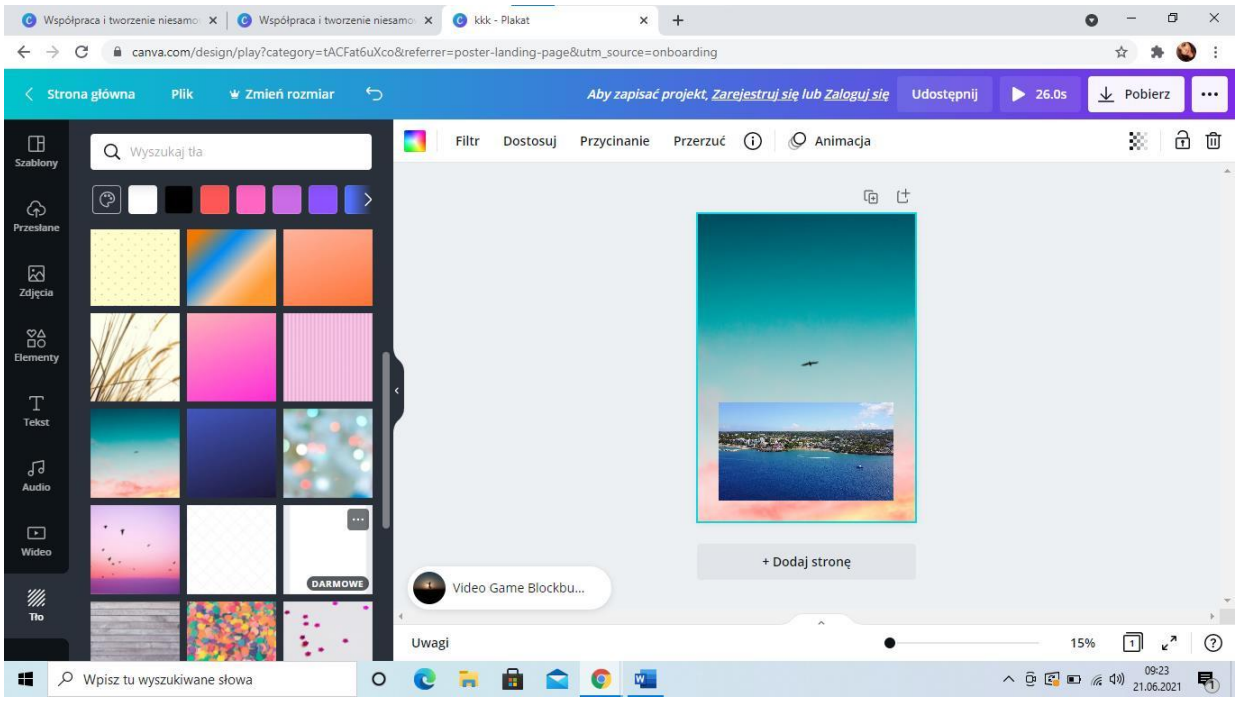

Wariant – Tło – ostatnią dostępną możliwością przy tworzeniu plakatu jest wybór tła. To które chcemy wykorzystać w naszym plakacie zatwierdzamy kursorem. Możemy wybrać odpowiednią kolorystykę jaka nas interesuje. Automatycznie tło pokrywa nasz plakat.

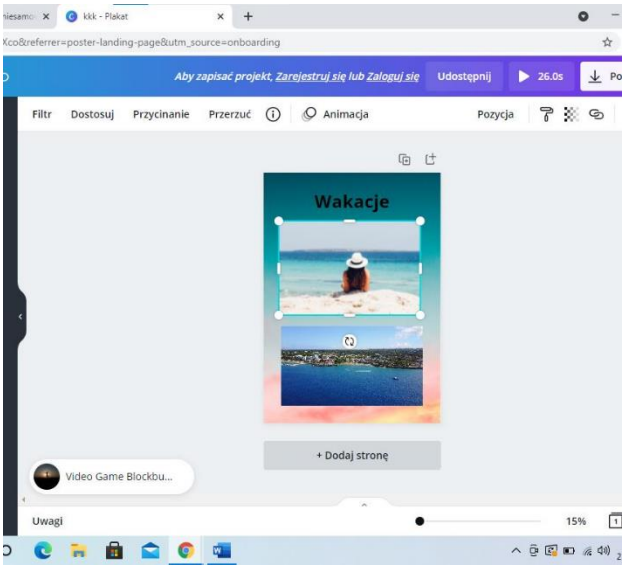

Jeśli jedna strona plakatu jest dla nas nie wystarczająca – pod gotowym plakatem znajduje się możliwość dodania strony.

Aby stworzyć kolejną stronę plakatu należy użyć dostępnych opcji, które są dostępne w serwisie jeszcze raz. Oczywiście druga strona nie musi być taka sama jak pierwsza – wszystko zależy od naszych upodobań.

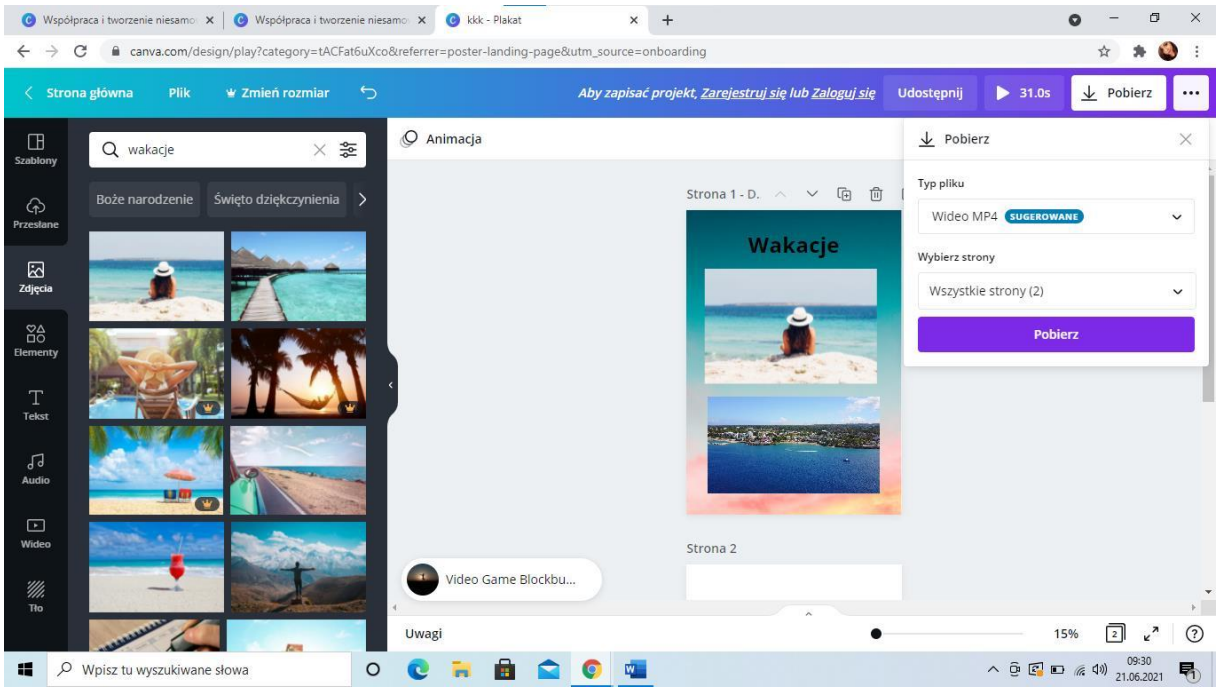

Aby pobrać plik – w prawym górnym rogu należy kliknąć opcję – POBIERZ – automatycznie nastąpi przekierowywanie do pobierania.

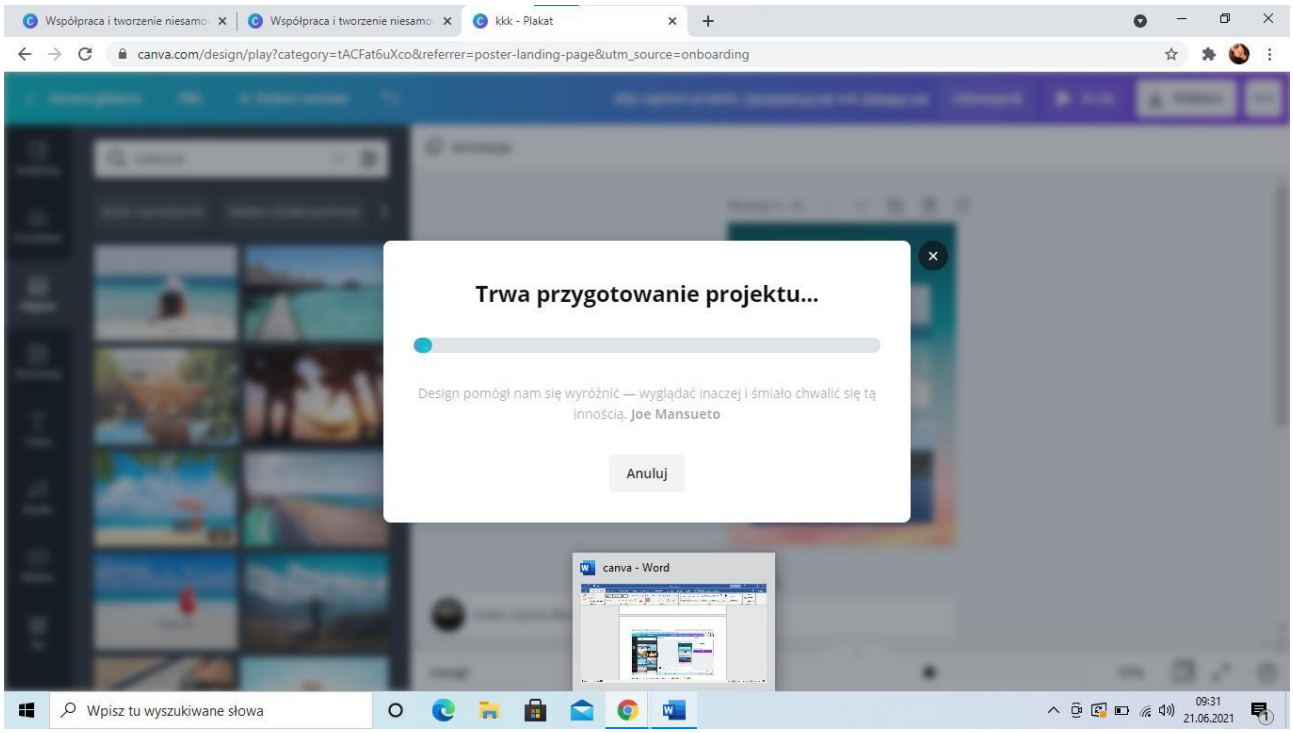

Projekt jest przygotowywany do pobrania. Należy chwilkę poczekać.

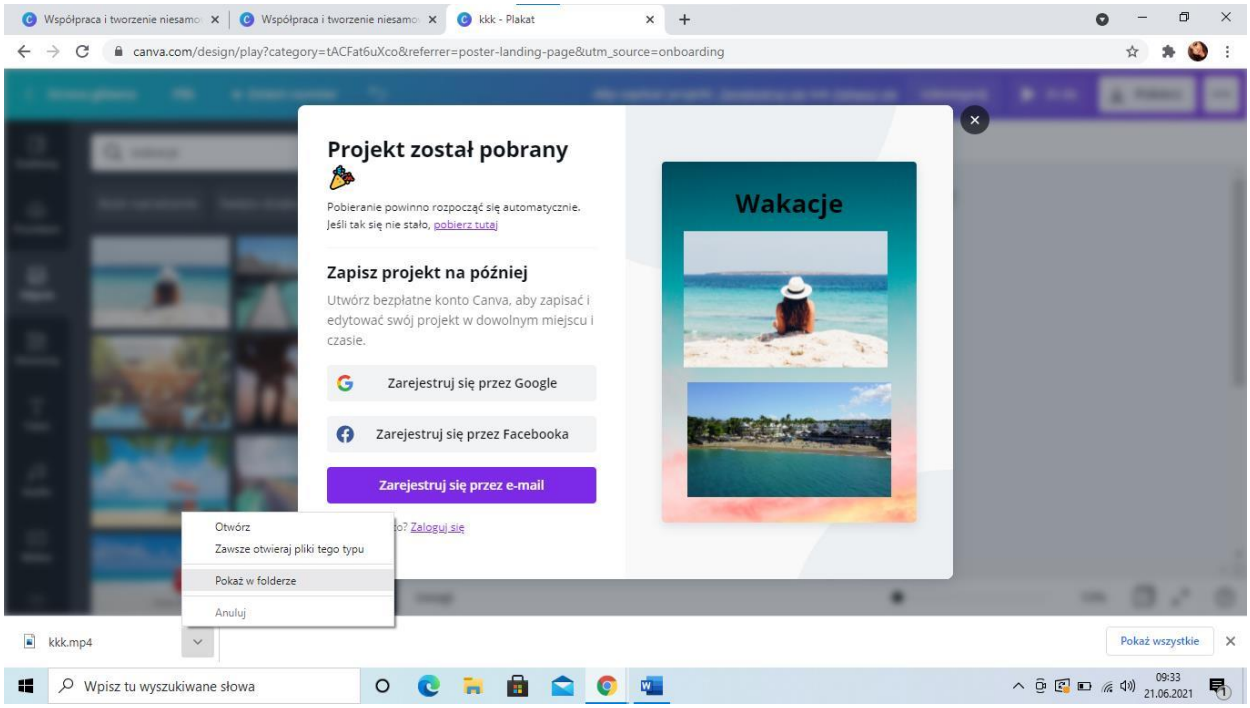

Na dole strony powinien pojawić się pasek z pobranym plikiem należy kliknąć kursorem na strzałeczkę, aby znaleźć folder w którym nasz plik się zapisał.

POWODZENIA!

Renata Nowak

Nauczyciel matematyki
Szkoła Podstawowa nr 3 w Pabianicach

7. Projekt eTwinning środkiem na przełamanie szkolnej rutyny

Z eTwinningiem spotkałam się po raz pierwszy, będąc uczestnikiem warszawskiej konferencji podsumowującej Pilotaż programowania Ministerstwa Edukacji Narodowej. Na tyle inspirujący okazał się panel z uczestnikami kampanii Programowanie z eTwinning, że rozpoczęłam aktywne przygotowania do nawiązania współpracy międzyszkolnej i realizacji pierwszego projektu. Uczestnicy programu eTwinnig otrzymują darmowy dostęp do szerokiej bazy webinarów, kursów online przygotowujących do pracy zdalnej, ale również dostęp do bazy narzędzi umożliwiających nawiązanie współpracy z nauczycielami z innych szkół, wymianę doświadczeń, publikację osiągnięć.

Po pierwszym, krajowym programie „Matematyka z ozobotem", który otrzymał Krajową Odznakę Jakości, zainteresowałam się nawiązaniem współpracy ze szkołami z innych państw. Po kilku tygodniach poszukiwań, skontaktowała się za mną p. Monika Schwarze z Pestalozzi-Gymnasium Unna w Niemczech i zaproponowała udział w projekcie „A.M.E. – Art.&Math Exhibition". Do projektu dołączyła p. Mihaela Git z Liceul Teoretic Jean Monnet w Rumunii oraz p. Norma Lisa Neiman z IIS „T. Salvini" we Włoszech, p. Antonelę Matajić z OŠ Rajić w Chorwacji i p. Katrīna Elizabete Biezā z p. Tatjaną Vinokurovą z Privātā Vidusskola „Klasika" na Łotwie. Ponieważ projekt był wykonywany w języku angielskim poprosiłam o dołączenie do naszego zespołu p. Anitę Tołoczko, anglistkę z SP3 Pabianice.

W projekcie uczestniczyli uczniowie w wieku 10 – 14 lat. Realizowano go na lekcjach matematyki, informatyki oraz zajęciach dodatkowych mat.-inf.

Za pośrednictwem mindmeister.com ustalono trzy główne tematy działań: „Koła, okręgi, wielokąty", „Krzywe i spirale" oraz „ Algebra i sztuka". Komunikując się za pomocą stron mindmeister.com każda z uczestniczek podała szczegółowo co może u siebie zrealizować, które tematy z uczniami w danym wieku będą możliwe do realizacji, a tematyka zgodna z podstawą programową.

W czasie trwania projektu w szkołach prezentowano obecność matematyki w sztuce, w budownictwie, naturze. Pokazywano dzieła słynnych malarzy, a uczniowie odkrywali związek tych dzieł z prawami matematyki. Następnie uczniowie wcielali się w rolę artysty, który kieruje się w swej pracy zasadami matematycznymi, szczególnie tymi rządzącymi w świecie geometrii. Powstawały oryginalne wzory, kompozycje, pierwsze fraktale. Przy projektach uczniowie wykorzystywali karton, kolorowy papier, ołówek, cyrkiel, ale również programy komputerowe GeoGebra, PowerPoint, edytory grafiki, Scratch 2.0 oraz platformy internetowe – Padlet, Slideshare, Issuu.

Każdy realizowany projekt zawierał materiał dydaktyczny dla nauczyciela oraz karty pracy dla ucznia. Realizowałam z uczniami projekty własne oraz zaproponowane przez szkoły partnerskie.

Z klasami szóstymi zrealizowałam projekt Pestalozzi-Gymnasium – „Okręgi i koła o promieniach Fibonacciego w barwach P. Mondriana". Praca w grupach, z kartą pracy, samodzielne wyszukiwanie informacji w internecie, analiza prac malarza, tworzenie prac plastycznych na kartonach oraz w GeoGebrze, opisanie projektu w formie prezentacji PowerPoint, przetłumaczenie jej na język angielski, publikacja na TS.

Jako kontynuację tematu od siebie zaproponowałam zajęcia polegające na zaprogramowaniu Ozobota tak, by podawał kolejne liczby z ciągu Fibonacciego – praca z aplikacją OzoBlocky.pl, wykorzystanie komputerów, monitora interaktywnego oraz Ozobotów.

Dla siódmoklasistów opracowałam temat: „Wielokąty foremne i nie tylko. Lekcja odwrócona". Na podstawie karty pracy uczniowie utrwalają pojęcie wielokąta foremnego, zauważają w życiu codziennym oraz w przyrodzie występowanie wielokątów podobnych. Poznają postać M.C. Eschera, jego najsłynniejsze dzieła, uczą się z filmów instruktażowych zasad tworzenia mozaiki, teselacji. Zainspirowani tworzą własne prace – teselacje i mozaiki. Opisują swoje doświadczenia związane z projektem, tłumaczą na j. angielski publikują na stronach TS.

Kolejne zrealizowane projekty to:

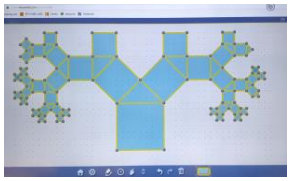

- „Drzewo Pitagorasa". W programie Geogebra oraz na kartonie uczniowie z klas 6 i 7 doświadczają jak powstają fraktale. Praca indywidualna, dzielenie się doświadczeniem z kolegami poprzez opracowanie filmu instruktażowego.

- „Krzywe i spirale w programie Scratch" – uczniowie programują powstanie spirali w Scratch. Tworzą film instruktażowy dla uczniów z innych szkół na YT. Powstaje studio projektów na strach.mit.edu.pl

- „Pejzaż miasta Pi" - z filmu edukacyjnego uczniowie poznają pojęcie liczby Pi. Każdy uczeń otrzymuje kilkanaście

kolejnych cyfr z rozwinięcia dziesiętnego liczby w celu zaprezentowania ich na wykresach słupkowych. Tło wykresu jest kompozycją własną ucznia o tematyce pejzażu miejskiego. Połączone prace uczniów prezentują 100 pierwszych cyfr rozwinięcia dziesiętnego liczby Pi.

Realizacja projektu „A.M.E – Art.&Math Exhibition" trwała cały rok szkolny. Łącznie zrealizowano kilkadziesiąt projektów cząstkowych. Ponieważ w projekcie uczestniczyli uczniowie w różnym wieku, więc nie każdy projekt był realizowany przez wszystkich. Każde z głównych zadań projektu posiadało swoją stronę na TS, gdzie publikowaliśmy materiały metodyczne oraz efekty realizacji poszczególnych zadań. Wykorzystaliśmy w tym celu platformy Issuu.com, Slideshare.net, Padlet.com, Książki programu GeoGebra, Studia Scratch,mit.edu. Na stronach TS przedstawialiśmy własne propozycje modyfikacji projektów ze szkoły partnerskiej, dostosowując je do grupy wiekowej swych uczniów. Na bieżąco komunikowaliśmy się za pomocą e-maili, forum na TS, dziennika TS. Przy opisach poszczególnych

---

[1] ***eTwinning*** *to społeczność szkolna, gromadząca szkoły i przedszkola z całej Europy (i nie tylko) współpracująca za pomocą mediów elektronicznych. eTwinning to również doskonalenie zawodowe nauczycieli.*

Uczniowie i nauczyciele wykorzystują Internet we współpracy ponad granicami – współdziałają, wymieniają się informacjami i materiałami do nauki. eTwinning poszerza zakres pedagogicznych możliwości oferowanych uczniom i nauczycielom, motywuje do nauki i otwarcia na Europę. Program zgromadził już ponad 700 tysięcy nauczycieli ze 206 tysięcy szkół, którzy łącznie zrealizowali już 90 tysięcy różnorodnych projektów.

Od września 2014 roku, istnieje również możliwość realizacji projektów wyłącznie z udziałem partnerów z tego samego kraju. eTwinning krajowy, bez barier językowych, pozwala nabrać wprawy i doświadczenia w realizacji projektów, zarówno od strony technicznej, jak i merytorycznej.(www.etwinning.pl)

[1] *TS – TwinSpace – narzędzie służące do publikacji prac związanych z realizowanymi projektami na portalu eTwinning*

Patrycja Jabłońska

Przedszkole Miejskie nr 13 w Pabianicach

8. Szczepionka na pandemię cyberświata

Wszyscy jesteśmy zmęczeni czasem pandemii. Siłą rzeczy ten trudny okres sprawił, że więcej czasu spędzaliśmy przed ekranami. Z jednej strony to bardzo dobrze, że technologia cyfrowa stała się nośnikiem wartości edukacyjnych na różnych poziomach nauczania. Z drugiej strony nie możemy zapominać o zagrożeniach wynikających z nadużywania sieci Internet. Jako nauczyciele jesteśmy zobowiązani do poszerzania wiedzy w tym zakresie i podejmowania różnych działań profilaktycznych w obszarze pracy z dziećmi i pedagogizacji rodziców.

Badania, przeprowadzone jeszcze przed czasem zdalnego nauczania, jednoznacznie pokazują, że dzieci i młodzież spędzają za dużo czasu w świecie wirtualnym. Naukowcy podkreślają, że korzystanie z Internetu, pobudza nasz układ nagrody w mózgu, odpowiadający za odczucie przyjemności. Podczas przeglądania np. stron portali społecznościowych, uaktywnia się neuroprzekaźnik, związek chemiczny, zwany dopaminą, który daje silne odczucie zadowolenia, ale jednocześnie bardzo uzależnia. Problem polega na tym, że uwodzicielska moc dopaminy działa jeszcze mocnej na mózgi dzieci. Młody człowiek nie ma takiej zdolności samokontroli, żeby odłożyć nagrodę na później. Trudno wymagać od młodszych, skoro dorośli sobie z tym nie radzą, aby będąc w otoczeniu cukierków dopaminowych, uzależniających jak narkotyk, nie sięgać po nie coraz częściej.

Nadmierny kontakt z ekranami i cyfrową technologią informacyjną wpływa niekorzystnie na rozwój dzieci. Do negatywnych skutków zaliczamy między innymi: wady postawy i nadwagę, depresję i stany lękowe, nasilone rozpraszanie i słabnącą zdolność uczenia się, wady wzroku, problemy ze snem, ryzykowne zachowania, radykalizację poglądów, uzależnienie od gier komputerowych (w 2018 wpisane na listę chorób przez WHO), agresję i przemoc elektroniczną.

W przestrzeni wirtualnej powinniśmy stawiać dzieciom granice – dla ich bezpieczeństwa. Dotyczy to szczególnie najmłodszych szkrabów. Z wiekiem te granice będzie można powoli luzować i pozwolić młodym ludziom przejąć większą odpowiedzialność za własne postępowanie. O tym, jak ważne jest stawianie granic cyfrowych, doskonale wiedzą sami twórcy technologii. Steve Jobs, założyciel marki Apple; Justin Rosenstein, człowiek, który wymyślił lajka; Bill Gates, główny architekt oprogramowania i wieloletni prezes korporacji Microsoft – to tylko kilka przykładów osób z największego „topu" twórców technologii, którzy publicznie mówili i mówią o zagrożeniach oraz wyznaczali swoim dzieciom dozwolony czas na korzystanie z urządzeń mobilnych w domu.

Jednak samo stawianie granic nie wystarcza. Jeszcze ważniejszy czynnik profilaktyczny stanowi ukazywanie naszym wychowankom atrakcyjnej alternatywy spędzania czasu wolnego. Niestety coraz częściej zauważamy, że dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym spędzają weekend na graniu w gry komputerowe lub na przeglądaniu filmików swoich ulubionych youtuberów.

Bez wątpienia najlepszą szczepionką na zagrożenia pandemii świata cyfrowego jest aktywność fizyczna. Ruch wzmacnia naszą tolerancję na stres, pomaga lepiej poruszać się w środowisku cyfrowym, dając dodatkową porcję koncentracji. Aktywność fizyczna jest jedną z głównych potrzeb człowieka na każdym etapie rozwoju i jednym z najważniejszych składników zdrowego stylu życia, wpływającym na właściwy rozwój fizyczny, psychiczny i społeczny. Wiek przedszkolny to z kolei najbardziej podatny okres czasu na kształtowanie właściwych nawyków, także tych związanych z aktywnością fizyczną i zdrowym trybem życia. Jest to najlepszy moment, aby zaszczepić u dzieci prawidłowe postawy wobec zdrowia.

Należy pamiętać, że ruch nie powinien być dla dziecka jedynie przykrym obowiązkiem, ale nieodłączną, sprawiającą radość, formą spędzania czasu wolnego. Chcąc zachęcić dziecko do tego rodzaju aktywności, warto zainteresować go światem sportu. Nauczyciel wychowania przedszkolnego może podjąć szereg różnorodnych działań mających na celu rozbudzenie sportowych pasji wśród swoich podopiecznych. Sport jest doskonałym sposobem na wzmocnienie odporności dziecka. Dziecko ucząc się nowej dyscypliny sportowej wzmacnia poczucie własnej wartości i kształtuje pewność siebie. Uczęszczając na treningi sportowe uczy się odpowiedzialności, systematyczności i cierpliwości.

Mając na uwadze nieocenione zalety aktywności fizycznej, warto uświadomić naszym wychowankom, że gra komputerowa o charakterze sportowym nigdy nie zastąpi radości ze sportu w „realu". Osiągnięcie, nawet drobnego, sukcesu sportowego, pobicie własnego rekordu, może być jeszcze lepsze od zdobycia kolejnego levelu w grze.

Nie sposób nie skorzystać z tak wielkiego dobra, które niesie za sobą aktywność ruchowa i na stałe zaprzyjaźnić się ze sportem. W Przedszkolu Miejskim nr 13 w Pabianicach jest realizowany autorski program edukacji prozdrowotnej *Sport moja pasja*. Został on opracowany z myślą o szerzeniu aktywności ruchowej wśród dzieci w wieku przedszkolnym. Ma na celu wskazanie dzieciom i rodzicom atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego na świeżym powietrzu. Koncepcja programu zakłada zapoznanie dzieci z różnymi dyscyplinami sportowymi oraz zachęcanie do uprawiania sportu. Ideą programu jest uświadomienie jak wiele korzyści płynie z aktywności ruchowej oraz kształtowanie wśród dzieci postawy prozdrowotnej wynikającej ze zdrowego odżywiania oraz dbania o codzienną porcję ruchu. Program ma na celu rozwijanie sportowych pasji dzieci, wskazanie alternatyw do spędzania czasu wolnego, tak aby cyberświat był tylko formą relaksu, a nie nieodłącznym elementem codzienności.

Literatura:

- Hansen, A., *Wyloguj swój mózg. Jak zadbać o swój mózg w dobie nowych technologii,* przekład Emilia Fabisiak, Kraków 2020.
- Spitzer, M., *Epidemia smartfonów. Czy jest zagrożeniem dla zdrowia, edukacji i społeczeństwa?*, przekład M. Guzowska, Słupsk/Warszawa 2021.
- Twenge, J. M., *iGen. Dlaczego dzieciaki dorasta,jące w sieci są mniej zbuntowane, bardziej tolerancyjne, mniej szczęśliwe – i zupełnie nie przystosowane do dorosłości,* przekład Olga Dziedzic, Sopot 2019.
- Zalewska-Meler, A., *Kultura ruchu dziecka przedszkolnego*, Kraków, 2020.

Joanna Streit-Wlaźlak
Nauczyciel konsultant PODNiDM Pabianice

9. Praktyczne porady oraz inspirujące scenariusze zajęć w nauczaniu zdalnym

Czas zamknięcia szkół stwarza nam doskonałą okazję do wyobrażenia sobie innego rodzaju nauczania niż tego, które odbywało się dotychczas w klasach. Mamy możliwość zainspirowania uczniów do nauki czegoś, co ich interesuje lub do pracy nad inną istotną dla nich umiejętnością.

Musimy zaakceptować fakt, że w tym trudnym dla wszystkich okresie pandemii uczniowie nie zawsze mogą się nauczyć tych treści, które sobie skrupulatnie zaplanowaliśmy. Ale to przecież nic straconego, ponieważ ten brak może okazać się dużym plusem i zostać zrównoważony przez ogromne korzyści, w postaci uruchomienia zainteresowania uczniów. Dodatkowo uczniowie mogą dzięki nauce tego, czym są zainteresowani, oderwać swoje myśli od wszelkich utrudnień związanych z ograniczeniami narzuconymi przez pandemię. Nauka online nie jest jedynym sposobem na naukę w tej sytuacji. Presja na szybkie opracowanie przez nauczycieli lekcji online, nie zawsze pomaga i przynosi zamierzony rezultat. Rolą nauczyciela jest wsparcie ucznia w poszukiwaniu źródeł wiedzy i w zaplanowaniu sposobu nauki, a także prezentacji efektów swojej pracy. Możemy np. polecić uczniowi ćwiczenie umiejętności, która dla niego jest ważna w taki sposób, by w efekcie końcowym potrafił odpowiedzieć sobie na pytania:

- Czego chciałby się nauczyć? Co go konkretnie może zaciekawić?
- Czy pozyskiwana informacja zwrotna o pracy pomaga mu w nauce?
- Jak jego nauka w domu pomaga mu w samodyscyplinie?
- Jakie inne umiejętności ćwiczy dzięki samodzielnej pracy w domu?

Można zaproponować uczniowi stworzenie czegoś, z czego będzie dumny. Może to być np. filmik, piosenka, dzieło sztuki, jakiś drobna naprawa sprzętu, roweru, komiks, uszycie ubrania, stworzenie ulubionego dania na podstawie przepisu lub cokolwiek innego., co będzie chciał zrobić z ochotą. Uczeń powinien sam dokonać wyboru prezentacji swojej pracy. Warto, aby wzbudzić w nim refleksję: czego się dzięki tej pracy nauczył i co mógłby następnym razem zrobić lepiej.

Do prezentacji wykonanych prac można wykorzystać różnorodne narzędzia zdalne. Młodzi ludzie na co dzień korzystają z wielu komunikatorów. To aplikacje, które można zainstalować na swoim smartfonie i w realnym czasie porozumiewać się z naszymi uczniami. Aplikacje te dają możliwość stworzenia grupy, w której znajdzie się np. cała klasa. W jednej chwili możemy wskazać uczniom konkretne zadania, nagrywać i wstawiać ciekawe filmiki, podsyłać ciekawe materiały, tworzyć wydarzenia, dzięki którym łatwo zorganizujemy wirtualne spotkanie ze swoją klasą i zainspirujemy do działania.

Facebook, Messenger, **WhatsApp, Instagram** są niezwykle popularne wśród nastolatków. I mimo, iż niektórym dorosłym wydawać się może, że służą w większości młodym ludziom do tzw.

„marnowania czasu", to wcale tak być nie musi. To my dorośli w dużej mierze mamy wpływ na to, czy te niezwykle popularne wśród młodzieży komunikatory społecznościowe będą wartościowo wykorzystywane. Osobiście uważam, że to świetne narzędzia, by poznać swoich uczniów, budować z nimi dobre i trwałe relacje, dzielić się z nimi interesującymi informacjami, wymieniać myśli i przekonania. A biorąc pod uwagę niezwykłą interaktywność mediów społecznościowych i ich pozytywny odbiór przez uczniów warto wykorzystać ten fakt i włączyć je w codzienną praktykę. **W grupie uczniowie mają możliwość komentowania i publikowania tematycznych treści, odbierania wiadomości, przypomnień, czy też zadań domowych.**

Wprowadzając nowy temat nauczyciel mogę wspierać swoich uczniów poprzez dostarczanie ciekawych informacji, linków do wartościowych stron, czy też innych zasobów multimedialnych. Taka grupa to świetne miejsce do nauki języków obcych, można na bieżąco ćwiczyć się w umiejętnościach mówienia, pisania, czy też słuchania, nagrywać ciekawe filmiki, wyznaczać zadania dla klasy, prowokować do szukania odpowiedzi, zbierać opinie itd. Uczniowie również mają możliwość chwalenia się swoimi osiągnięciami, czy dzielenia problemami, szybciej i łatwiej uczą się od siebie nawzajem. Filmy, zdjęcia, prezentacje natychmiastowo trafiają do odpowiednich uczniowskich grup, są wykorzystywane do nauki, czy też komentowane. Łatwość i dostępność publikacji multimediów to bezcenne możliwości w kształtowaniu u naszych uczniów kreatywności, w tworzeniu uczniom płaszczyzny do korzystania z telefonów, kamer, aparatów, dyktafonów oraz dzielenia się nimi z innymi.

Współpraca, praca w grupach, zespole to umiejętności, które mają bezcenne znaczenie w obecnych czasach. I taką możliwość dają właśnie media społecznościowe, które stają się sprzyjającym środowiskiem do angażowania poszczególnych uczniów w komunikację, prezentację, czy dyskusję w czasie rzeczywistym. Dodatkowym atutem staje się fakt, że większość uczniów uważa je za naturalne miejsce swojej codziennej aktywności, sprawia im przyjemność i nie trzeba ich do tego namawiać.

Poniżej prezentujemy różne ciekawe scenariusze zajęć przygotowane przez uczestników naszych szkoleń do wykorzystania w zdalnym nauczaniu i nie tylko:

1. **Aldona Baraniecka** – **Sysio** nauczyciel Szkoły Podstawowej w Dobroniu

Scenariusz lekcji języka niemieckiego w klasie VII

2. **Dorota Śpionek** nauczyciel Szkoły Podstawowej w Ksawerowie

Scenariusz lekcji języka niemieckiego w klasie VIII

3. **Liliana Jędrczak** nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach

Scenariusz godziny wychowawczej w klasie VI

4. **Anna Medyńska** nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach

Scenariusz godziny wychowawczej w klasie IV

5. **Dagmara Borowiak – Fijołek** nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach

Scenariusz godziny wychowawczej w klasie VIII

6. **Ewa Włodarczyk** nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach

Scenariusz godziny wychowawczej w klasie V

7. **Aldona Baraniecka** – **Sysio** nauczyciel Szkoły Podstawowej w Dobroniu
   Scenariusz lekcji języka niemieckiego w klasie VII

SCENARIUSZ LEKCJI

IMIĘ I NAZWISKO NAUCZYCIELA: Dorota Śpionek **DATA:** 2020 r.

PRZEDMIOT: język niemiecki **KLASA:** VIII

ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH.

TEMAT ZAJĘĆ:

Das Coronavirus. / Koronawirus.

CELE ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH:

Cel ogólny:

- Rozwijanie wiedzy i zachowań prozdrowotnych związanych z koronawirusem wywołującym chorobę COVID-19 do komunikacji w języku niemieckim.
- Kształtowanie umiejętności skupienia uwagi podczas zajęć online.

Cele szczegółowe:
Uczeń:

- rozumie teksty słuchane na temat koronowirusa.
- formułuje reguły, w jaki sposób można się chronić przed koronawirusem na podstawie usłyszanych informacji.
- potrafi powiedzieć w języku niemieckim jak przebiega prawidłowa higiena rąk.
- powtarza i utrwala słownictwo dotyczące części ciała, chorób i krajów.

METODY:
Czynne: ćwiczenia praktyczne.
Słowne: objaśnienia i instrukcje.
Percepcyjne: obserwacja i pokaz, przykład dorosłych.

FORMY pracy z uczniem:
Praca indywidualna jednolita i zróżnicowana, (Zróżnicowane ćwiczenia: zadanie richtig/falsch, zadanie na przyporządkowanie, uzupełnianie luk w transkrypcji, ćwiczenie w pisaniu, ćwiczenia na rozumienie ze słuchu)

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: komputer, karty pracy, ilustracje, Internet: Film edukacyjny: „Das Coronavirus Kindern einfach erklärt." oraz „Fünf Regeln gegen Ansteckung."

SCENARIUSZ LEKCJI

FAZA	TREŚĆ	JAK?	MATERIAŁY	SPRAWNOŚĆ	FORMA PRACY
Wprowadzenie	Temat	Zapoznanie z tematem oraz celem zajęć.	Karta pracy	-	-
Powtórzenie	Powtórzenie i utrwalenie słownictwa dotyczącego części ciała, chorób i krajów	Uczeń uzupełnia na obrazku słówka związane z wirusem, które poznał do tej pory. Obrazem został podzielony na 4 części: • Części ciała • Objawy • Kraje • Ochrona	Obrazek – mapa skojarzeń	Pisanie	Praca zdalna samodzielna
Wprowadzenie	Informacje o koronawirusie	Uczeń zapoznaje się z filmikiem edukacyjnym: „ Das Coronavirus Kindern einfach erklärt.” Następnie na podstawie usłyszanych informacji uzupełnia tekst słownictwem dostępnym w ramkach.	Film edukacyjny Zdanie z lukami	Słuchanie Czytanie Pisanie	Praca zdalna samodzielna
Ćwiczenie	Informacje o sposobach ochrony przed koronawirusem.	Uczeń zapoznaje się z filmikiem edukacyjnym: „Fünf Regeln gegen Ansteckung.” Następnie na podstawie usłyszanych informacji uzupełnia tabelkę 5 regułami, które usłyszał w filmiku, w jaki sposób można się chronić przed zarażeniem koronawirusem.	Film edukacyjny Zadanie w pisaniu	Słuchanie Pisanie	Praca zdalna samodzielna
Ćwiczenie	Instrukcja prawidłowej higieny podczas mycia rąk.	Uczeń postępując zgodnie z instrukcją prawidłowej higieny podczas mycia rąk dopasowuje do obrazków opisy w języku niemieckim.	Dopasowywanie obrazek - tekst	Czytanie Pisanie	Praca zdalna samodzielna
Powtórzenie	Informacje o koronavirusie	Uczeń na podstawie obejrzanych filmów i wykonanych zadań przystępuje do małego teściku prawda/fałsz na temat informacji dotyczących koronawirusa.	Zadanie prawda/fałsz	Czytanie Pisanie	Praca zdalna samodzielna
Ewaluacja	Informacje o koronavirusie	Uczniowie wykonują ewaluację lekcji uzupełniając karteczki rozdane przez nauczyciela „Das kann ich schon”- „To już potrafię”.	Obrazek termometru	-	-

Opracowała:
Dorota Śpionek
nauczyciel języka niemieckiego

Dorota Śpionek *nauczyciel Szkoły Podstawowej w Ksawerowie*

Scenariusz lekcji języka niemieckiego w klasie VIII

Thema: Das Coronavirus **Ziel: Informationen zum Coronavirus und Infektionsschutz auf Deutsch weitergeben.**

---

1. Notiere unten, welche Wörter, die etwas mit dem Virus zu tun haben, du schon kennst. Es gibt vier verschiedene Kategorien.

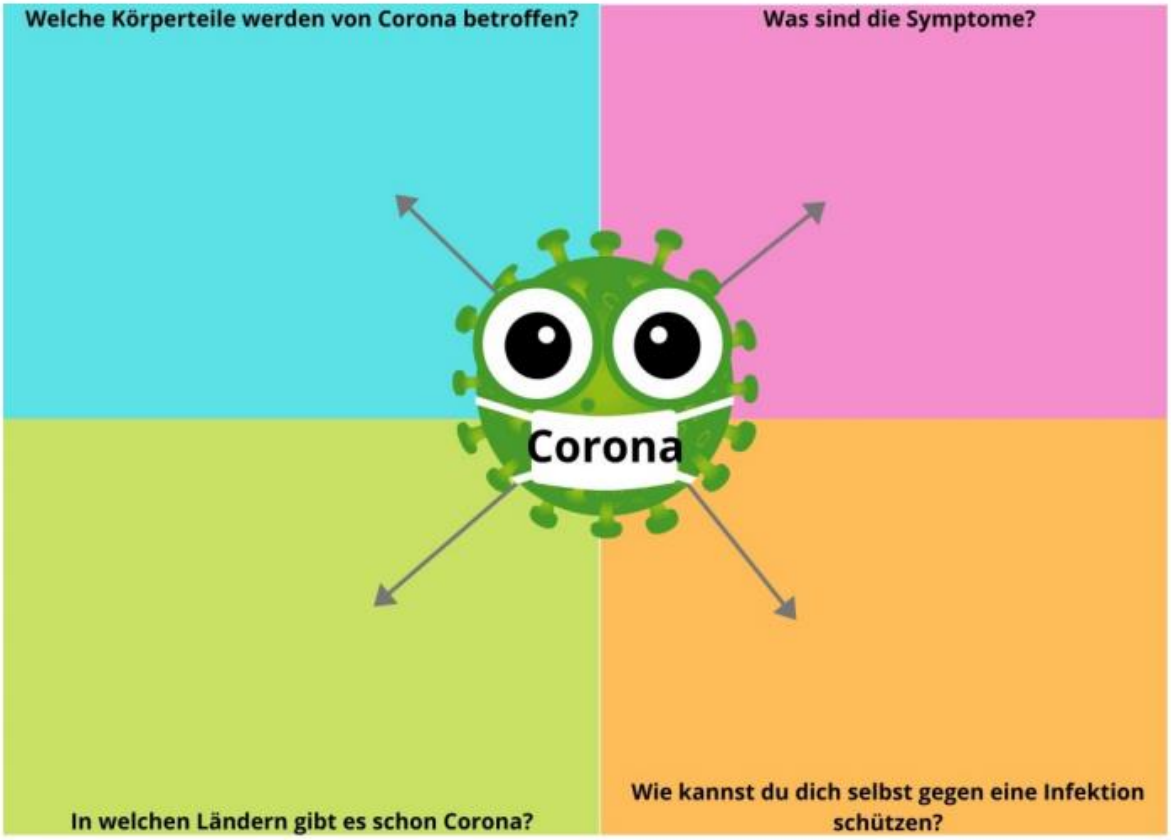

Źródło: Duitsland Instituut Amsterdam

2. Schau dir diesen Film an und ergänze den Text mit den Wörtern aus den Kästchen.

https://www.wien.gv.at/video/2706/Das-Coronavirus-Kindern-einfach-erklaert

_____ kann man nicht sehen. Es macht die Menschen _____. Wenn der erkrankte Mensch _____ oder die Hand gibt, kann Corona auf _____ Person überspringen. Kinder bekommen dann Fieber und _____, ältere Menschen können schwer _____

Husten ● erkranken ● Corona ● krank ● niest ● gesunde

Ich will _____ bleiben, deshalb bleibe ich jetzt daheim, damit Corona nicht auf mich _____. Mit meinen Verwandten telefoniere ich. Mit meinen Freunden kann ich nichts unternehmen. Mama und Papa sind auch zu Hause, damit sie gesund _____. Wenn ich nicht zu Hause bin, achte ich darauf, dass Corona nicht in meinen Körper kommt. Ich _____ mir die Hände gründlich. Corona sitzt nämlich gern auf den _____.

wasche ● Händen ● bleiben ● gesund ● überspringt

Wenn ich zwischen vielen Leuten bin, versuche ich _____ zu halten. Wenn ich jemanden treffe, sage ich freundlich: „Hallo!“, aber gebe nicht _____ . Wir passen alle auf, damit wir uns nicht _____ und Corona bald verschwindet. Dann können wir alles so machen, wie _____.

vorher ● anstecken ● Abstand ● die Hand

3. Was kannst du tun, um dich so gut wie möglich vor Coronaviren zu schützen? Schau dir jetzt hier unten an und nenne diese 5 Regeln.

https://www.zdf.de/kinder/logo/schutz-vor-corona-100.html

1.	
2.	

3.	
4.	
5.	

3. Ein wichtiges Aspekt gegen Ansteckung ist Handhygiene. Die Bilder sind in der richtigen Rheienfolge. Verbinde sie mit richtigen Beschreibungen.

Deine Hände sind jetzt wirklich sauber und frei von Coronaviren! ☺☺☺

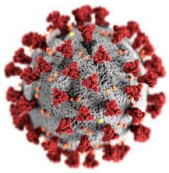

5. Jetzt bist du Coronavirus-Experte und kannst problemlos eine kurze richtig / falsch Aufgabe lösen.

richtig oder falsch?	**richtig**	**falsch**
Das Coronavirus gibt es nur in Italien.		
Das Coronavirus wurde von Fliegen übertragen.		
Bei Kindern ist der Krankheitsverlauf leichter.		
Das Coronavirus kann hohes Fieber *auslösen.*		
Gesunde Kinder können miteinander spielen.		
Es gibt bereits einen wirksamen Impfstoff.		
Die Hände wäscht man 10 Sekunden.		
Das Coronawirus verbreitet sich schnell.		

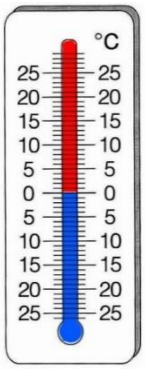

<u>Evaluation:</u>

Ich kann auf Deutsch Informationen zum Coronavirus und Infektionsschutz weitergeben.
Markiere auf dem Thermometer!

Vielen Dank
Dorota Śpionek

KONSPEKT

1. IMIĘ I NAZWISKO – **LILIANA JĘDRCZAK**

2. PRZEDMIOT – **GODZINA WYCHOWAWCZA – KLASA VI**

3. TEMAT LEKCJI – **WSZYSTKIE EMOCJE SĄ POTRZEBNE – ZŁOŚĆ.**

4**. CELE LEKCJI:**

- stworzenie okazji do zastanowienia się nad własnymi uczuciami w różnych sytuacjach szkolnych i życiowych

4.1. **CELE SFORMUŁOWANE W JĘZYKU UCZNIA:**

Po dzisiejszej lekcji uczeń:

- rozumie pojęcie złości
- wie, że ma prawo się złościć
- zna sposoby radzenia sobie ze złością
- ma świadomość, że odczuwanie złości nie jest niczym złym, ale złe jest bicie, ranienie osób i niszczenie przedmiotów

4.1.2 **METODY PRACY**

- miniwykład
- burza mózgów
- rozmowa kontrolowana - kierowana pytaniami nauczyciela , uzewnętrznienie swoich przeżyć, praca indywidualna i zespołowa

4.1.3 **CZAS TRWANIA:** 1 – 2 godziny lekcyjne

4.1.4 **ŚRODKI DYDAKTYCZNE:**

- filmik na Youtube
- karta pracy
- duży karton, kartka z zeszytu dla każdego ucznia
- pisaki, długopisy
- balony

4.1.5 . **Przebieg lekcji : Metody i aktywności**

1. **Faza przygotowawcza**

- powitanie i sprawdzenie obecności
- przedstawienie celu lekcji

2. **Faza realizacyjna**

a) Obejrzenie filmiku wyjaśniającego: Czy złość jest zła? Jaką rolę w naszym życiu pełni złość oraz dlaczego się złościmy?
https://www.youtube.com/watch?v=beenqSbMZoY

b) Nauczyciel podsumowuje, że nie ma uczuć dobrych i złych. Dobry lub zły może być tylko sposób ich wyrażania i radzenia sobie z nimi.

Następnie rozdaje karty pracy z pytaniami dla uczniów:

W jakich sytuacjach się złościsz**…… ?**

W jaki sposób okazujesz złość **……?**

Dlaczego się złościsz **…… ?**

Co robisz, kiedy inni się złoszczą**……?**

c) nauczyciel prosi uczniów, aby każdy uzupełnił kartę pracy, a później wspólnie wyjaśniają pojęcie: złość

d) uczniowie kolejno kończą zdanie: Kiedy ostatnio byłam/em zła, czułam**.....**

e) zastanawiamy się wspólnie jak możemy kontrolować złość(burza mózgów):

- określamy sytuacje, które nas złoszczą i sposoby złoszczenia, które krzywdzą innych (agresja fizyczna, słowna, wrogie miny, gesty,odrzucenie...)

- rozpoznajemy sygnały jakie wysyła nasze ciało, kiedy się złościmy(pocenie rąk i okolic nosa, wypieki na twarzy, kłopoty z oddychaniem, szybkie bicie serca...)

Gra - „Alfabet złości" (Co mnie złości?)

Uczniowie piszą na kartkach swoje imiona. Do każdej litery imienia dopisują coś,

co ich złości, np.

O - obrażanie się

L - lawirowanie

A - agresja

Następnie na tablicy jedna osoba wypisuje wszystkie litery alfabetu, a uczniowie

dopisują zakończenia wybrane ze swojego imienia.

Gra - „ Zebrana wściekłość"

Uczniowie zbierają „ wściekłe słowa", podają jeden wyraz tego rodzaju. Kiedy zbiorą już kilka rozmaitych wyrazów układają z nich zabawne zdania, np. Agresywny chuligan kłócił się wrzeszcząc ….

Gra - "Balony złości"

Gra pomaga dzieciom zrozumieć, jak złość w nich rośnie, jak może wybuchnąć i zranić ich samych lub kogoś innego, i jak mogą ją uwalniać powoli i bezpiecznie.
Każde dziecko musi nadmuchać i zawiązać balon. .
a) wyjaśniamy, że balon to ciało, a powietrze w środku to złość.
b) pytamy dzieci – co się stanie, jeśli ta złość utknie w ich wnętrzu?
Jedna osoba naciska balon, dopóki nie pęknie, druga stopniowo wypuszcza powietrze.

Pytamy, który ze sposobów uwalniania złości był bezpieczny i spisujemy na kartonie bezpieczne metody uwalniania złości (burza mózgów), np.:

Jak radzić sobie ze złością?

- Skuteczna komunikacja – zamiast mówić: „Ty idioto! Jak mogłeś to zrobić?", powiedz: „Przykro mi, kiedy mnie traktujesz w ten sposób". Stosuj komunikaty „Ja", czyli mów o swoich emocjach i potrzebach, a nie obrażaj innych.
- Spotkanie z psychologiem – kiedy nie panujesz nad swoimi emocjami i reakcjami, możliwe, że potrzebujesz pomocy specjalisty i konieczne będzie podjęcie terapii.
- Wysiłek fizyczny, praca, sport , taniec– pomagają pozbyć się negatywnego napięcia emocjonalnego i nabrać dystansu do sytuacji.
- Relaksacja, medytacja, słuchanie muzyki – pozwalają ukoić zmysły, ostudzić emocje i skoncentrować się na swoim wnętrzu: poznaniu niezaspokojonych potrzeb i niezrealizowanych oczekiwań.
- Wizualizacja gniewu – możliwość wyobrażenia sobie doświadczanych emocji pozwala szybciej się z nimi rozprawić.
- Doraźnie: kontrolowanie oddechu, liczenie wspak, relaksująca kąpiel, naprzemienne napinanie i rozluźnianie mięśni

3. Faza podsumowująca

Na zakończenie uczniowie dzielą się swoimi odczuciami, mówią czy taka forma lekcji im się podobała. Nauczyciel wraz z uczniami dochodzą do wspólnego wniosku, że złość sama w sobie nie jest zła. Często sygnalizuje nam, że coś jest nie tak, zatem pełni ważną funkcję informacyjną. Może być także maską dla innych trudnych emocji, takich jak: lęk, wstyd, czy smutek. Wiemy, jak rozpoznać złość poprzez odczucia z ciała i jakie strategie wybrać, aby jak najlepiej sobie z nią radzić.

Na koniec uczniowie wypełniają ankietę ewaluacyjną: „ Jak oceniam przeprowadzoną lekcję wychowawczą?"

ANKIETA EWALUACYJNA

STOPIEŃ ZADOWOLENIA	++	+	0	-	- -
ELEMENT ZAJĘĆ					
TREŚĆ					

METODY					
ATMOSFERA					
PROWADZĄCY					

Dziękuję za uwagę.

Liliana Jędrczak

Anna Medyńska *- nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach*

Scenariusz godziny wychowawczej w klasie IV

KONSPEKT

1. IMIĘ I NAZWISKO – **ANNA MEDYŃSKA**

2. PRZEDMIOT – **GODZINA WYCHOWAWCZA – KLASA IV**

3. TEMAT LEKCJI – **DLACZEGO ZACHOWUJEMY SIĘ AGRESYWNIE ?**

4**. CELE LEKCJI:**

- stworzenie okazji do zastanowienia się nad własnymi zachowaniami w różnych sytuacjach szkolnych i życiowych

4.1. **CELE SFORMUŁOWANE W JĘZYKU UCZNIA**

Po dzisiejszej lekcji uczeń:

- rozumie pojęcie agresja
- potrafi rozpoznać zachowania agresywne
- potrafi przeciwstawić się zachowaniom agresywnym
- potrafi nazywać swoje uczucia i emocje

4.1.2 **METODY PRACY**

- rozmowa kontrolowana - kierowana pytaniami nauczyciela , uzewnętrznienie swoich przeżyć, praca indywidualna i zespołowa

4. 1. 3 **ŚRODKI DYDAKTYCZNE**

- karta pracy

4.1.4 . **Przebieg lekcji : Metody i aktywności**

1. **Faza przygotowawcza**

- powitanie i sprawdzenie obecności

- przedstawienie celu lekcji

2. **Faza realizacyjna**

a) nauczyciel rozdaje uczniom kartę pracy , w której znajdują się następujące zdania do dokończenia

- **Przez pojęcie agresja rozumiem……**
- **Kiedy jestem agresywny to …….**
- **Wpadam w agresję kiedy …….**
- **Jakie zachowania innych ludzi wywołują u mnie zachowania agresywne……..**

b) nauczyciel prosi uczniów, aby każdy uzupełnił kartę pracy, a później wspólnie wyjaśniamy pojęcie agresja

c) zastanawiamy się wspólnie **dlaczego zachowujemy się agresywnie** – „ burza mózgów" (boimy się ,że nie dostaniemy tego co chcemy, nie wierzymy w samych siebie, wcześniej okazywało się to skuteczne, chcemy zwrócić na siebie uwagę, chcemy zademonstrować swoją władzę, chcemy wyładować złość, chcemy żeby inni robili to co im karzemy, chcemy zrobić komuś na złość)

d) **Co ryzykujemy zachowując się agresywnie? – „ burza mózgów"** (konflikty z innymi ludźmi – czują się zagrożeni, utratę szacunku dla samego siebie, będziemy nie lubiani, poważny stres, dojdzie do przemocy, rezultaty przeciwne do zamierzonych

e) **Gra – „ Zebrana wściekłość"**

Uczniowie zbierają **„ wściekłe słowa",** podają jeden wyraz tego rodzaju. Kiedy zbiorą już kilka rozmaitych wyrazów układają z nich „ wiersz wściekłości". Ułożone „ wściekłe słowa" mogą brzmieć np. zły, wkurzony, wściekły, kłótnia, hałas, groźby, kopnięcie, uderzenie, skarżyć się, bić się……

Po zakończonej grze uczniowie wyrażają swoje emocje i reakcje.

f) **Gra – „ Czy widziałeś wściekłego Tomka?"**

Jeden z uczniów pyta dowolną osobę: „Czy widziałeś wściekłego Tomka ?"

odpowiedź brzmi : „ Tak".

Następnie zadaje kolejne pytanie : „ A co on robił?". Wybrany uczeń pokazuje

teraz to, jak według niego zachowywał się wyprowadzony z równowagi Tomek –

jakiś agresywny ruch, pełen wściekłości dźwięk. Po zakończonej demonstracji

kolejny uczeń rozpoczyna nową rundę zabawy.

Po skończonej grze nauczyciel zadaje pytanie uczniom czy podobał się im „ wściekły Tomek" i jaką mają opinię na temat „ wściekłego Tomka".

3. Faza podsumowująca

Na zakończenie uczniowie dzielą się swoimi odczuciami, mówią czy trudno im było wchodzić w różne role, czy taka forma lekcji im się podobała. Nauczyciel wraz z uczniami dochodzą do wspólnego wniosku, że bycie agresywnym nie przynosi nam nic dobrego, a może doprowadzić do poważnych kłopotów.

Na koniec uczniowie wypełniają ankietę ewaluacyjną: „ Jak oceniam przeprowadzoną lekcję wychowawczą?"

ANKIETA EWALUACYJNA

STOPIEŃ ZADOWOLENIA	++	+	0	-	- -
ELEMENT ZAJĘĆ					
TREŚĆ					
METODY					
ATMOSFERA					
PROWADZĄCY					

Dagmara Borowiak – Fijołek *- nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach*

KONSPEKT

1. IMIĘ I NAZWISKO – **Dagmara Borowiak-Fijołek**

2. PRZEDMIOT – **GODZINA WYCHOWAWCZA – KLASA VIII**

3. TEMAT LEKCJI – **Jestem Super!**

4**. CELE LEKCJI:**

- stworzenie okazji do zastanowienia się nad własnymi pozytywnymi cechami charakteru,
- rozwijanie samoświadomości i samoakceptacji.

1. **CELE SFORMUŁOWANE W JĘZYKU UCZNIA**

Po dzisiejszej lekcji uczeń:

- potrafi dostrzec swoje mocne strony,
- potrafi dostrzec pozytywne cechy swoich kolegów,
- potrafi zaakceptować siebie,
- potrafi nazywać swoje uczucia i emocje.

4.1.2 **METODY PRACY**

- rozmowa kontrolowana,
- uzewnętrznienie swoich przeżyć,
- praca indywidualna,
- burza mózgów.

4. 1. 3 **ŚRODKI DYDAKTYCZNE**

- karty pracy,
- film.

4.1.4. **Przed zajęciami**

- przesłanie wcześniej uczniom kart pracy i zapisanie ich w celu późniejszego przesłania do nauczyciela (gdyby lekcja odbywała się zdalnie),
- wydruk kart pracy przed lekcją.

4.1.5 . **Przebieg lekcji : Metody i aktywności**

4. Faza przygotowawcza

- powitanie i sprawdzenie obecności,
- przedstawienie celu lekcji.

5. Faza realizacyjna

Ta lekcja pozwoli na poznanie przez uczniów swoich cech charakteru, pozwoli zauważyć swoją osobowość, polubić ją. Wszystkie te elementy tworzą całość i dopełniają się. Ważne jest to, aby uczniowie zaakceptowali siebie.

a) Nauczyciel prosi , aby uczniowie obejrzeli krótki film.
https://wklasie.uniwersytetdzieci.pl/scenariusz/jak-dbac-o-poczucie-wlasnej-wartosci-1

b) Na przygotowanych wcześniej kartach pracy, znajdują się pytania, na które uczniowie udzielają odpowiedzi:

- **Jak rozumiesz pojęcie akceptacji……**
- **Czym jest dla Ciebie poczucie własnej wartości……**

c) Nauczyciel prosi uczniów, aby każdy uzupełnił kartę pracy, później chętne osoby wyjaśniają jak rozumieją dane pojęcia. Zastanawiamy się wspólnie czy odpowiedzi na pytania są podobne, a może różnią się od siebie diametralnie.

d) Na tej samej kartce znajduje się kolejne zadanie. Nauczyciel prosi aby uczniowie zapisali rzeczy z których są dumni, co potrafią robić najlepiej, które działania sprawiają im przyjemność? Następnie, chętni uczniowie dzielą się opinią, przy których pytaniach mieli najwięcej trudności, a na które odpowiedzieli z łatwością.

e) Na drugiej kartce nauczyciel prosi o wypisanie 3 cech charakteru/osobowości, które pomagają danemu uczniowi osiągać cele, do których dąży. W tym przypadku może być pomocny zestaw słów, które uczeń dopasuje do swojego charakteru, osobowości np. kreatywność, zdyscyplinowanie, ambicja, wyobraźnia, skupienie, systematyczność itp.(te słowa wypisane są już wcześniej na przygotowanych kartach pracy).

f) Na tej samej kartce nauczyciel prosi o zapisanie 3 cech charakteru/osobowości, nad którymi uczeń musi popracować. Takie cechy, które przeszkadzają mu w dojściu do celu. Tutaj również nauczyciel proponuje zestaw słów, które może wykorzystać uczeń np. niecierpliwość, bałaganiarstwo, niesystematyczność, lenistwo, impulsywność itp.

g) Ostatnia karta pracy zawiera listę imion wszystkich uczniów z klasy. Zadaniem każdego ucznia, w ramach pracy domowej, jest przypisanie do każdego z imion pozytywnej cechy, lub sformułowania **Lubię w Tobie**……. Karty pracy wypełnione przesyłają do nauczyciela.

h) Karty można wykorzystać jako laurki na zakończenie roku (nauczyciel przepisuje na oddzielnych spersonalizowanych kartkach wszystkie pozytywne cechy charakteru o których pisali podopieczni w ramach pracy domowej).

Faza podsumowująca

Na zakończenie uczniowie dzielą się swoimi odczuciami, mówią czy trudno im było odpowiadać na pytania. Która cześć zadań wydała im się najtrudniejsza? Czy łatwiej było uczniom wypisać cechy pozytywne, czy te nad którymi musi popracować? Nauczyciel wraz z uczniami dochodzą do wspólnego wniosku, że dzięki znajomości swoich mocnych stron możemy rozwijać się – rozpocząć nowe działania lub zmienić kierunek dotychczasowych. Wiedza, którą zyskujemy o sobie sprawia, że czujemy się silniejsi – niepewność i strach schodzą na dalszy plan. Większa wiara w swoje możliwości dodaje energii, która z kolei sprawia, żeprzychylniej patrzymy na swoje pomysły i częściej próbujemy je realizować ☺

Na koniec uczniowie wypełniają ankietę ewaluacyjną: „ Jak oceniam przeprowadzoną lekcję wychowawczą?”

ANKIETA EWALUACYJNA

STOPIEŃ ZADOWOLENIA	++	+	0	-	- -
ELEMENT ZAJĘĆ					
TREŚĆ					
METODY					
ATMOSFERA					

PROWADZĄCY					

Dagmara Borowiak-Fijołek

Źródła:

- Uniwersytetdzieci.pl
- Pracowniaedukreacji.pl
- Materiały szkoleniowe: „Inspiracje na godziny wychowawcze”

Ewa Włodarczyk *- nauczyciel Szkoły Podstawowej Nr 17 w Pabianicach*

Scenariusz lekcji wychowawczej w zdalnym nauczaniu

Temat: **Autyzm – co to za choroba?**

Cele lekcji:

- zapoznanie uczniów z definicją autyzmu
- zapoznanie uczniów z cechami osób autystycznych
- uwrażliwienie na drugiego człowieka

2. Uczestnicy: uczniowie klasy 5 szkoły podstawowej

3. Czas: 30 – 40 min.

4. Metody, formy pracy, techniki, materiały i środki:

- metody: wizualne, czytane, dyskusja,
- środki: film "Autyzm wprowadza zmysły w błąd"

Przebieg lekcji:

Wprowadzenie

1. Przywitanie się z klasą
2. Na początku, bez podawania tematu i celów lekcji, uczniowie oglądają film. Uczniowie szybko domyślają się, o czym będzie rozmowa podczas godziny wychowawczej. https://www.youtube.com/watch?v=vzr5VjpHHW4

Część zasadnicza

3. Nauczyciel wyjaśnia krótko, że celem pokazania tego filmu było zapoznanie uczniów z pojęciem „autyzmu".
   Autyzm jest całościowym zaburzeniem rozwoju dziecka. U dzieci autystycznych obserwuje się objawy nieprawidłowego funkcjonowania we wszystkich obszarach rozwoju. Pierwsze symptomy autyzmu pojawiają się u kilkunastomiesięcznych niemowląt, ale zawsze są widoczne przed ukończeniem przez dziecko 3 roku życia. Niektóre objawy autyzmu to:

osłabiony kontakt wzrokowy lub jego brak, brak reakcji na własne imię, trudności w kontaktach społecznych, szczególnie z innymi dziećmi, brak mowy lub opóźniony jej rozwój, zabawy stereotypowe np. układanie zabawek w rzędy, fascynacja wirującymi przedmiotami. Dzieci autystyczne skupiają swój wzrok na twarzy, szczególnie na oczach. Na autyzm nie ma lekarstwa.

4. Nauczyciel pyta czy ktoś z uczniów zna lub miał styczność z osobą autystyczną. Jeżeli takie osoby są, to wtedy są proszone o opowiedzenie o swoich doświadczeniach z osobą autystyczną.
5. Nauczyciel wyjaśnia, że dzieci autystyczne potrzebują planu, rutyny, są przyzwyczajone do porządku. Wszystko robią powoli, dokładnie, nie opuszczają żadnego punktu ani zdania w pracy.
6. Aby zmotywować uczniów do pracy podczas lekcji nauczyciel zadaje pytania, odpowiadają ochotnicy.
    - Jak takie dzieci zachowują się np. podczas zdalnego nauczania?
    - Dlaczego jest to dla nich ciężkie przeżycie i duże wyzwanie?
    - Co, Waszym zdaniem, jest dla nich najtrudniejsze?

Wnioski:

- ✓ powolne pisanie sprawdzianów,
- ✓ problem z siedzeniem przez dłuższy czas w jednym miejscu,
- ✓ nagła zmiana spotkania online,
- ✓ problemy techniczne (brak dostępu do Internetu, zawieszający się komputer, itp.)
- ✓ chęć zrobienia wszystkich zadań „na raz”

7. Aby uczniowie mogli się wczuć w rolę dziecka autystycznego, nauczyciel pokazuje im różne zdjęcia oczu, na tej podstawie mają stwierdzić, jakie uczucia wyrażają kolejne zdjęcia oczu ludzi. (Załączniki)

<u>Podsumowanie</u>

8. Każdy uczeń stara się dokończyć zdanie:
   Z dzisiejszych zajęć dowiedziałem/am się, że…

Załączniki